

ROHATECKÝ SVĚT

28. ročník - číslo 3/2024

Téma: Čokoládovna Maryša

Maryša - kultura, sport a sociální zázemí

Pension

Materská škola a zdravotní středisko

Rekreační centrum Hutisko-Solanec

Sauna

Závodní fotbalový klub Maryša

Dechová hudba Maryša

Cimbálová muzika Maryša

Obsah

ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Matrika	4
• Kalendárium	4
TÉMA: ČOKOLÁDOVNA MARYŠA	4
• Čokoládovna v Rohatci a jak vznikla	4
• Jak se balily čokoládové figurky	6
• Vzpomínka na Maryšu	7
• Čokoládovna MARYŠA Rohatec	7
• Bez čokolády by to v Maryši nešlo	9
• Maryša, jen tak na okraj...	9
• Už jen vzpomínka	11
• Nugát nade vše	11
ŠKOLSTVÍ	16
• Prázdniny ve školní jídelně?	16
• Den matek ve školní družině	16
• Jaro u druháků	16
• Co máme za humny?	17
• Dopravní soutěž mladých cyklistů	18
• Dubnová divadelní představení	19
• Co pro mě znamená rodina?	19
• Mateřská škola zábavou i cestou ke vzdělávání	20
• Návštěva Úřadu práce a Muzea naftového dobývání v Hodoníně	20
• Šestáci si vyráběli hudební nástroje	21
• Vzhůru na palubu	22
• Zážiteková beseda o třídění a recyklaci odpadu od firmy Tonda Obal	22
KULTURA	23
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	23
MUZEA A GALERIE SVĚTA	24
• Kunsthalle Drážďany Lipsiusbau	24
KUKÁTKEM DO KNIHOVNY	25
• Návštěva MŠ Rohatec	25
• Deskovky v knihovně	25
• Trénink paměti	26
• Nové knihy v knihovně	26
• Trénování paměti	26
FARNÍ OKÉNKO	27
• Zprávičky	27
• Pro rodiče	27
• První svatě přijímání	27
• Slavnost Těla a Krve Páně	28
• Táborák na faře	28
SPOLKY	29
• Jarní akce v SZPO	29
• Důchodci rádi cestují	31
• Jubilejní Devítka byla úspěšná, Rohatčané se rozhodně neztratili	31
• Český den proti rakovině	33
• Soutěžní víkend mladých hasičů	33
• Rohatecké jumpingy + A0	33
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	34
• Roky se nepočítají, když jsi v pohodě	34
• Hnízdo čápů na Kolonii	35
• Rohatecké kosení	35
SPORT	36
• Vedení Slavoj informuje	36
• Jarní část tenisové sezony	37
• Co Slavoj Rohatec připravuje pro své fanoušky a příznivce v létě 2024	37
• Pedro fotbal cup Rohatec 2024	38

Úvodník

Opět kvetou vlčí máky a jejich červeně si nás podmaní každým pohledem. Zvlášť když si je prohlížíme houpající se ve větru se zeleným stonkem ukončeným rudým květem na azurové modři oblohy v pozadí. Bedla vysoká už rohateckým lesem zasvítla svými kloboučky a čápi na našich dvou hnízdech splnili svoji rodičovskou roli. Ti na komíně v kovošrotu se zlobí na menší pozornost, ale těší se blízkosti zelené potravinyové chýše u Armaturky na Soboňkách.

Deště přinesly vláhu řece i půdě. Klíšťata a kloši jsou aktivní. Po čtvrté hodině ranní ptačí zpěv je vždy v plném proudu. Jen interpreti zpívají neslušně jeden přes druhého. Jahody skončily, ale to se nedá říct o slimácích. Nikdy přesně nevím, proč mě z plotu zdraví černý kos s čerstvě zaplněnou oranžovou přední částí hlavy, ale zato už vím, proč se říká drž zobák. Zatímco my jsme odvolili v eurovolbách, jedinci z ptačí říše jsou světoobčany v pravém slova smyslu. Létají si, jak chtějí, hranice nehranice a nikdo je neplatí, takže jsou nezkorumpovatelní.

Letní slunovrat přinesl astronomické léto, ale nemá tu moc ukončit

války. To, že i v Rohatci byla pozorovatelná slavná polární záře je znamením, že jsme se opravdu dostali do Evropy a je to vpravdě prestižní záležitost. Takže z ní určitě nevystupovat, jinak uvidíme. Tedy vlastně neuvidíme. Přichází čas prázdnin a čas, kdy si všichni dovoluujeme dovolenou. Vyráží se na cesty za poznáním nebo odpočinkem. Celý rok posloucháme, jak nám jiní říkají o chudobě, až se nakonec s tím i ztotožníme. Cestovní kanceláře si tu chudobu nemůžou vynachválit, protože díky ní mají skoro vyprodané luxusní exotické zájezdy. A sázkové kanceláře tvrdí, že jsme jen kvůli mistrovství v hokeji prosázeli skoro tři miliardy korun. Ještě že si to nemůžeme dovolit. To bychom toho prosázeli o mnoho více a pak se měli špatně.

Jelikož každý den vychází slunce i měsíc, je stále stát před čím v úžasu. Stará indiánská moudrost říká, že abychom zaslechli sami sebe, musíme k tomu mít tichý den. A taky, že v každém z nás zápasí zlý vlk s tím dobrým a vyhrává ten, kterého zrovna krmíme. Přeji vám krásné letní dny a správné krmení.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní zprávy

Matrika

Narození: 3

Úmrtí: Zdeněk Pospíšil, 82 let
Jaroslav Gromus, 75 let
Milada Gerstbergerová, 82 let
Zdeněk Elšík, 73 let
Marie Procházková, 74 let

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Rohatec: Lumír Tříška & Petra Rybecká
Marián Calpaš & Kateřina Nesvadbová
Andrej Vildomec & Terezie Marxová
Jaroslav Fabian & Alžběta Kučeříková
David Štrunc & Kristína Voňanská
Jakub Beneš & Nikola Jústelová
Lukáš Dohodil & Eliška Bydžovská
David Opavský & Nikola Křížková

Kalendárium

Promítání pod hvězdami

9. 7. Lítá v tom	areál u KD
10. 7. Princezna na hrášku	areál u KD
11. 7. Nikdy neříkej nikdy	areál u KD
12. 7. Trollové 3	areál u KD
13. 7. Aristokratka ve varu	areál u KD
14. 7. Rohatecké dvojkoušky	kynologický areál

16. 8. Předhodová zábava u cimbálu	hospoda U Pagáča
17. 8. Hodový turnaj v malé kopané	areál Slavoje
25. 8. Bartolomějské hody	
30. 8. Hodková zábava	kulturní dům Rohatec
31. 8. Koncert Rohatec III	areál Slavoje
31. 8. Pohodový turnaj	tenisové kurty Kolonie
7. 9. Přehlídka mužských sborů	letní kino

Téma: Čokoládovna Maryša

Čokoládovna v Rohatci a jak vznikla

V historii obce Rohatec čokoláda, názvy Küfferle, Maryša nebo lidový název „čokoládka“ jsou tak známé, že je nelze zapomenout nejen u nás, ale i v širokém okolí. Týká se to celé naší republiky i Slovenska. Je možné konstatovat, že to býval nezapomenutelný pojem. Proč tomu tak bývalo a v historii dosud je? Vzpomeňme, jak to vše začalo.

Rohatec býval v minulosti součástí strážnického panství, které se stalo začátkem 16. století majetkem rodu Žerotínů. Krajina kolem Rohatce byla úrodná, proto vybudovali v blízkosti panský dvůr a jeho osadníci hospodařili na okolních panských lánech orné půdy. Využili rovněž tok řeky Moravy a vybudovali mlýn. Tato část je na historických mapách označena Rohatetzky Mlegrn (Rohatecký mlýn). Kolem byl široký lán pole nazvaný Panská šířavina, v pozadí dubový les zvaný Důbrava. Začátkem 19. století se rozšířilo pěstování cukrové řepy. Toto místo si vyhlédli vídeňští podnikatelé a bankéři Rudolf a Karel Auspitzové a v roce 1863 zde postavili cukrovar. Místo bylo výhodné v blízkosti řeky Moravy a rovněž od roku 1836 okrajem Důbravy vedla nová dopravní cesta, železnice z Vídně do Polska nazvaná Severní dráha císaře Ferdinanda.

Cukrovar byl na svou dobu velmi moderní a technicky vyspělý a zaujímal mezi cukrovary nejmodernější místo. Měl samostatnou kotelnu s 62 m vysokým zděným komínem a malou elektrárnu poháněnou parním strojem i rozvod pitné vody z vlastní velkokapacitní studny. U blízké řeky Moravy i čerpací stanici vody pro čištění řepy. Vstup nákladní vrátnice byl od cesty směrem k Ratíškovcům (dnes ul. Mírová). Krátkou přístupovou cestou k vrátnici lemovala alej lip a kaštanů. Po levé straně byl velký panský dům s prostornou zahradou, po pravé straně blok domů

německé mateřské školy a školky. Severní stranu areálu lemovala kolonie domků pro zaměstnance. Po jejich dokončení dostal celý prostor kolem cukrovaru a jeho okolí pojmenování Kolonie. V roce 1884 je přivedena do cukrovaru železniční vlečka, procházející středem areálu. Cukrovar jako smíšený vyráběl především cukr homolový. Zpracovával 6 000 q řepy a 8 – 10 vagonů rafinády. Od roku 1882 získala firma Rudolfa Auspitze surovarnu v Bzenci od hraběte Chorinského a oba cukrovary byly provozovány pod firmou Rohatecko Bzenecké cukrovary Rudolf Auspitz & v Rohatci. Po smrti Rudolfa Auspitze v roce 1906 zdědila práva jeho dcera Josefa provdaná Winterová a po Karlu Auspitzovi jeho synové Theodor a Štěpán Auspitzové. Cukrovary měli až do roku 1919, kdy po poslední kampani byla výroba zastavena, strojní zařízení převezeno do Hodonína a Bzence nebo rozprodáno. Areál v Rohatci byl prodán Akciové společnosti pro průmysl cukrovarnický v Hodoníně. Kupní cena nebyla rodině Auspitzů vyplacena hotově, ale obdrželi akcie v hodnotě jejich účasti, která odpovídala dvěma pětina celkového akciového kapitálu Akciové společnosti pro průmysl cukrovarnický. Akciový kapitál byl ale navýšen a rodina tak získala rozhodující vliv v cukrovarnické společnosti.

Továrna osiřela, hodně lidí hlavně dělnických profesí ztratilo práci, proto noví majitelé přemýšleli, jak prostory využít, jakou výrobu v továrně zavést. Podmínkou bylo, aby to byla výroba využívající jako hlavní surovinu cukr. Zkoušelo se s výrobou chemikálií, to však z technických důvodů neuspělo.

Hledaly se další možnosti, a tak se vyjednávalo se švýcarskou firmou Küfferle v Bernu o spoluúčasti na výrobě cukrovinek a čokolády. V roce 1922 došlo k dohodě a ihned se začalo se zařizováním továrny. Výroba byla zahájena koncem roku 1923 pod firmou Česká akciová továrna na čokoládu Josef Küfferle a spol. v Praze, za účasti Akciové společnosti pro průmysl cukrovarnický a firmy Küfferle ve Švýcarsku, Živnobanky a obchodního domu Meinl. Do správní rady byl zvolen také Štefan Auspitz, syn jednoho ze zakladatelů rohateckého cukrovaru Karla Auspitze. Dcera Rudolfa Auspitze, provdaná Winterová si vyhradila po prodeji cukrovaru na dobu 30 let, tj. až do roku 1949, právo zdarma využívat bytu v panském domě v Rohatci i výnosu zahrady kolem. To také každoročně využívala až do roku 1938. Přijížděla z Vídně, procházela okolní přírodu a malovala obrazy. Byla milovnicem vzácných obrazů a uměleckých předmětů, které shromažďovala ve své vile ve Vídni a několik i ve správní budově továrny v Rohatci. Jako Židovka zahynula v koncentračním táboře v Terezíně, umělecké předměty z Rohatce byly konfiskovány jako židovský majetek.

Zahájení provozu továrny na čokoládu bylo složité. Prázdné budovy bylo nutné vybavit. Sehnat dostatek pracovníků z celého

okolí nebylo těžké, ale bylo je nutno zaškolit, vyškolit i odborné vedení a postarat se o odbyt vyrobeného zboží, uzavřít smlouvy s obchodními organizacemi. Prvními výrobky byly tvrdé cukrovinky a postupně se přecházelo na výrobu čokolády, čokoládových dezertů, čokoládových figurek. Začínající výroba běžela dle receptur švýcarské firmy Küfferle, postupně se stabilizovala. Čokoláda se vyráběla z dovážených kakaových bobů, které se pražily a drtily na kakaovou moučku.

Pražily se i oříšky a mandle pro dezert. Výrobní sortiment se postupně rozšiřoval. Mimo čokoládových figurek balených do staniolu, čokoládový dezert balený do bonbonier nebo vánočních kolekcí i čokoládová velikonoční vajíčka s náplní dezertem. Balené figurky i vajíčka se ručně malovaly. Vyráběla se rovněž tabulková čokoláda, likérové pralinky nebo kandované ovocné kousky máčené v čokoládě. V roce 1930 firma Küfferle prodala své akcie Akciové společnosti pro průmysl cukrovarnický a její zástupci vystoupili ze správní rady, ale kapitálovou účast si podrželi. S tím nastala změna názvu na firmu Česká akciová továrna na čokoládu Josef Küfferle a spol. v Rohatci. Současně byla zavedena druhá značka Vista, což znamenalo Viktor Stoupal, zakladatel hodonínské skupiny akcionářů.

Na hřebenu nejvyšší budovy zůstal osvětlený velký znak Küfferle, který sem byl umístěn již před rokem 1930. Provoz továrny na čokoládu od založení do roku 1940 doznal značného růstu. Výroba se rozšířila o některé výrobky dle vlastních receptur jako nugát, což byla plátovaná čokoláda, nebo porézní čokoláda podle patentu Ing. Františka Palíka. Měla uvnitř bublinkovou strukturu, vyráběla se v menších tabulkách i jako mléčná a byla velmi žádaná. Za dobu od vzniku továrny se zvýšila roční výroba z 140 000 kg na 1 mil. 200 000 kg. O odbyt pečovala dokonalá obchod-

ní organizace po celé republice s hlavními sklady v Praze, Brně, Moravské Ostravě, ale i Bratislavě a Košicích. Výrobky byly rovněž vyváženy do Spojených států amerických, Belgie, Lucemburska, Holandska, Anglie a své zástupce měla továrna v několika zemích světa. Firma měla pro rozvoz výrobků i pronajatý krytý železniční vagon upravený zelenou barvou s velkým označením firmy a dvě nákladní auta. Koncem roku 1938 se firma dostala do finančních potíží a většinu akcií koupila čokoládovna ORION v Praze.

V době druhé světové války byl provoz částečně omezen, výroba pokračovala ze zásob, ale vyrábělo se i některé náhradní zboží jako umělý med z ochucené cukrovkové šťávy balený do kostek 10x10 cm. Jeho značná část putovala pro zásobování německého vojska na frontě. Koncem druhé světové války tovární

objekty značně utrpěly, opravy si vyžádaly hodně úsilí. Koncem roku 1946 byla již výroba zboží plně obnovena a rozšířena o výrobu kandytů. Výroba se zvyšuje, dochází i k přestavbám některých budov. Rozšiřují se výrobní prostory o dvoupodlažní budovu balírny a výroby figurek. Rozšiřují se i sklady. Bytovky zřízené po bývalém cukrovarnickém skladu vedle vstupní brány se ruší a budova se přestavuje na jídelnu s kuchyní pro stravování zaměstnanců.

U jídelny je zřízeno jeviště s oponou tak, aby mohl být sál využíván pro kulturní účely nejen zaměstnanců, ale i pro veřejnost obce. Vstup je zřízen mimo vstupní bránu a samostatný vstup z prostoru továrny. Celá část je oddělena oplocením včetně bloku bytových domů. Takto je celé zařízení využíváno až do roku 1969, kdy se v Rohatci staví kulturní dům. Vedle hlavního skladu je zřízena kuželna a volejbalové hřiště pro využití volného času. Obojí má samostatný vstup a prostor je oddělen od továrny.

V souvislosti s poválečnými událostmi v naší republice se nejprve dostává čokoládovna v rámci koncernu ORION v roce 1945 pod správu národního majetku. Od 1. 1. 1947 je rohatecká továrna na čokoládu, firma Küfferle a spol. podle dekretu prezidenta republiky č. 101/ 45 z 23. 10. 1946 znárodněna. Název Jihomoravská čokoládovna národní podnik Rohatec. Rokem 1953 přijímá novou značku MARYŠA s ochrannou známkou MYA. Tato značka byla převzata od čokoládovny v Hodoníně, která byla za druhé světové války zničena bombardováním a zrušena.

Nový název Jihomoravská čokoládovna M A R Y Š A n.p. značka Küfferle na nejvyšší budově továrny je změněna na značku MARYŠA.

Zdeněk Bíza

Jak se balily čokoládové figurky

Paní Slezáková je sice křtěná Anna, ale celý Rohatec i celá Maryša ji znají jako Ante. A protože máme číslo zpravodaje věnované Maryši, tak jsme s paní Ante vzpomínaly na její dlouholetou, vlastně celoživotní práci v Maryši. Po nezdařilém čtrnáctidenním působení v učení u Bati ve Zlíně se vrátila domů do Rohatce a ihned v 15 letech, což byl rok 1954, nastoupila do Maryše jako dělnice. Začínala na balírně figurek. V té době se všechny figurky, ať malé či velké balily, malovaly a leštily ručně, až postupem doby se technologie vyvinula, takže určité druhy se již balily strojově. Některé už byly potištěny a některé menší a později i větší figurky se leštily v takzvaných bubnech. Práce na této dílně, ale i v jiných provozech, nebyla zrovna z těch nejléších. Ženy často trpěly bolestmi zad, které byly důsledkem jednostranného zatížení a také chlazení. To muselo být z důvodu rozpouštění čokoládových figurek. Po takové nelehké práci, říká paní Ante, ona i mnohá děvčata využívala zařízení sauny a rehabilitace, které byly v provozu od roku 1983. Paní Ante byla velmi zručná a mistrová ji zadávala ty nejnáročnější zakázky. Na ba-

lírně figurek zůstala až do mateřské dovolené. Po ní však nastoupila na jinou dílnu, a to na formovnu figurek, kde se vypracovávala na manipulantku, což byla taková pomocnice mistrové. Zde zůstala několik let. Potom se opět vrátila na balírnu figurek, ale už jako mistrová. Mistrová je to právě pojmenování, protože znala práci a její náročnost a dokázala novým pracovnícům vždy poradit různé vychytávky, aby jejich práce byla co nej kvalitnější. Vzpomíná na různé zakázky třeba pro firmu Diekmann, ta byla největší odběratel figurek. Ty se ale vyvážely také do USA, Anglie, a to nejen figurky, ale i ostatní výrobky, ať už to byly dezerty, vánoční kolekce nebo velikonoční zboží. Také ráda vzpomíná na veselé historky. Tenkrát nebylo vše až tak přísné, a tak třeba zůstaly po pracovní době a oslavovaly narozeniny. Společně jsme si notovaly nad kvalitou a lahodností maryšácké čokolády. Nejvíce jsme vzpomínaly na

hrudky, paní Ante na ty z tmavé čokolády s mandlemi a já na ty mléčné s lískovými oříšky. Nebo třeba nugát dvouvrstvý lísko-oříškový – mňam, třívrstvý byl arašídový, no ten nám moc nechutnal, ale ten oplatkový, ten možná si pamatují už jen ti nejstarší Maryšáci, tak ten byl úplně špičkový. Na ten jsme chodily, když ještě nebyl „omáčený“ do polevy. Z balírny figurek také jako mistrová odešla do důchodu. Ráda na práci a kolektiv v Maryši vzpomíná a dodnes se s některými kolegyněmi schází na kávičko.

Děkuji za vzpomínku na práci v Maryši.

Anna Homolová

Vzpomínka na Maryšu

Paní Slobodová mně slíbila nějaké fotografie z jejího působení v Maryši a při té příležitosti jsme si povídaly o letech, které v Maryši strávila. Byl to podobný příběh jako paní Ante, jedním z důvodů je to, že mají stejný rok narození a jsou obě z Rohatce. A tak i ona krátkou dobu strávila v učení u Bati. Poté ale hned začala pracovat jako dělnice v Maryši, kde zůstala až do odchodu do důchodu v roce 1993. Nastoupila na balírnu dezertů u ručního balení salonek, mnozí si na ně určitě vzpomenete, byly součástí vánočních kolekcí. Každá salonka po zabalení musela být utažena na obou koncích nitkou, byla to velmi titěrná práce a vyžadovala zručnost. Vzpomíná na to, jak si při práci spolu s dalšími děvčaty i mistrovou celou směnu zpívaly naše moravské lidovky, a tak si práci i čas zpříjemňovaly. Po nějaké době si ji vedení závodu vybralo na ústřednu, kde, jak ona říká, měla na starosti poštu a telefony. Tam se jí sice líbilo, práce oproti balírně byla lehká, kancelářská, ale byla tam sama, a to se jí moc nezamlouvalo, mimo jiné z prostého důvodu, že samotné ji zpívání nebavilo. Tak sama požádala o přeložení zpět na balírnu. Po čase byla ruční práce balení dezertů a kolekcí zavedena strojově a paní Eva na takový jeden stroj „salonkovací“ přešla. Vzpomíná, že i práce u stroje byla dost namáhavá a vyčerpávající, přesto ale stačila jednak sama stroj obsluhovat, ale také, jak byla šikovná a pracovitá, si i sama zboží z beden dodávat, říká „to byl záprah“. Na balírně dezertů zůstala až do důchodu, nikdy by práci v Ma-

ryši nevyměnila, i když po dlouhá léta nebyla práce zvlášť ruční dobře finančně ohodnocená. Také vzpomněla tradiční prvomájové průvody, kdy se ze závodu vypravovaly i alegorické vozy. Pěšky se šlo z Maryše do Rohatce, a na konci dědiny (u křížku) se účastníci autobusy odvezli do Hodonína, kde za alegorickým vozem pochodovali v dalším průvodu. Paní Eva je i teď v důchodu velice aktivní, ráda jezdí na zájezdy a účastní se téměř všech akcí v Rohatci, zvlášť folklorních. Poskytl mně hodně fotografií z doby jejího působení v Maryši, ale také z doby, kdy tam pracovala její maminka i tatínek, za což jí mockrát děkuji.

Děkuji za vyprávění. Anna Homolová

Čokoládovna MARYŠA Rohatec

V poválečné době rohatecká čokoládovna značně rozšířila výrobu. Po znárodnění v roce 1947 a vytvoření Jihomoravské čokoládovny n. p. v Rohatci se začleňují oplátkárna firmy Gros Radějov a firma Sfinx Všetuly. Mimo čokoládových výrobků se v Maryši vyrábějí i oplátky. V budově vedle vstupní brány ve zřízené firemní prodejně se některé výrobky prodávaly. Sortiment se značně rozšiřuje, technologické oddělení zavádí řadu nových výrobků, zejména dezertů dle nových receptur. Pro výrobu čokolády se praží nejen kakaové boby dovážené z Brazílie, ale i oříšky a mandle pro dezert.

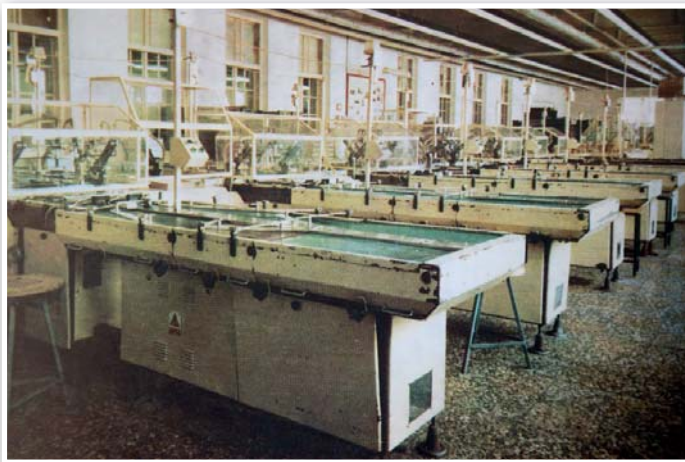

Zvyšuje se výroba, zvláště velmi žádaný nugát. Modernizuje se i balení, ve vlastní kartonáži se skládají úhledné tištěné krabice pro menší i velké bonboniéry. Maryša se stává významným hospodářským i politickým podnikem nejen v kraji, ale v celé republice. Její výrobky jsou velmi žádané. V čokoládovně nacházejí dobrou pracovní příležitost zejména ženy z celého kraje. Všichni jsou nejen pracovití, ale mnozí i zdatní v oboru. O tom svědčí řada návrhů na nové výrobky nebo nové technologie výroby a také řada ocenění. Pro kvalitu výrobku získává čokoládovna výbornou pověst nejen doma, ale i v zahraničí.

Maryša prodělává i několik hospodářských změn. Od roku 1950 je na pět let zařazena do čokoládovny v Olomouci. Do roku 1951 se několikrát uvažuje i o zrušení. K tomu však nedošlo vzhledem k nedostatečnému pokrytí stoupajících požadavků po cukrovinkovém zboží. Rozhodla i kvalita a přihlédlo se i k zaměstnanosti. Rozhodnuto je rokem 1968, kdy je rohatecká čokoládovna zařazena do Československého oborového podniku se sídlem v Praze. Stává se tak výrobně hospodářskou jednotkou-závod MARYŠA Rohatec. Výrobní program se zaměřuje jen na čokoládové výrobky.

Nastává další rozvoj techniky výroby. Od roku 1968 se továrna rozšiřuje nejen o nové výrobní a skladové prostory. Modernizuje se strojové zařízení, upravují a přestavují se budovy a potřebná infrastruktura. Účelnou přestavbou půdních prostor se získávají nejen nové výrobní dílny, ale i nová závodní jídelna a šatny. Výroba se za 10 let od roku 1953 zvýšila o 50 %. Zavádí se nové strojové vybavení. Dosluhuje i stará, ještě cukrovarnická kotelná. Staví se na rozšířeném prostoru nová plynová. Do provozu je uvedena roce 1971. Plyn je přiveden přes středotlakou regulační stanici z plynové trasy Hodonín – Veselí nad Moravou. Stará kotelná je přestavěna pro výrobní účely a údržbu. Mizí také 62 m vysoký komín z roku 1863, který byl vidět z dalekého okolí. Ruší se bývalý vstup do továrny lipovou alejí od silnice k Ratiškovcům, ulice Mírové. Nový vstup s budovou vrátnice je vystavěn od silnice k Soboňkám, ulice Vítězná. Nové strojové zařízení si vyžádalo i posílení energetických center. Přistavěna je nová trafostanice a linky vysokého napětí. Posiluje se kompresorovna i vodní hospodářství. Staví se i čistírna odpadních vod mimo areál továrny. Posiluje a modernizuje se i klimatizace ve výrobních prostorách, zvláště ve výrobě čokoládových figurek. U výrobních zařízení vše směřuje k odstranění lidské práce, k automatizaci. Od roku 1977 se zavádí nová formovací linka, poloautomatická linka na kompletaci dezertů, čokoládovna se vybavuje špičkovým zařízením, zavádí se nová technologie formování figurek, linka na máčení višní v čokoládě, ve světě ojedinělá linka na výrobu nugátů. K výrobě nutně patří i jeho příprava a návrhy výrobků nových i hodnocení kvality, taky moderní laboratoř. K rozšíření byl vystavěn blok k přestavěnému skladu a navýšena administrativní budova. Největší investicí osmdesátých let byl automatizovaný sklad Robot v hodnotě 42 mil. Kčs a výpočetní středisko.

Nedílnou součástí modernizace závodu je i sociální program. V roce 1979 se buduje v těsné blízkosti zdravotní středisko praktického lékaře se zubní ambulancí, v roce 1981 mateřská škola pro 90 dětí, v roce 1982 moderní rehabilitační středisko se saunou, v roce 1984 24 bytových jednotek, v roce 1985 moderní ubytovna s 60 lůžky pro dojíždějící pracovníky. Vše směřovalo k posílení zdraví i úspoře volného času zaměstnanců a jejich rodin. Zařízení bylo přístupné i občanům obce Rohatec.

V roce 1985 zaměstnávala Maryša 970 pracovníků, z toho 733 žen. V roce 1948 produkovala 1318 tun zboží, v roce 1985 to bylo již 5136 tun. To se již blížil revoluční rok 1989. Výroba čokoládových výrobků je utlumována a nahrazena výrobky želatinovými. Po roce 1989 vstupují do akciové společnosti Československé čokoládovny silné zahraniční firmy Nestlé a Danone, vzniká nová společnost Nestlé Čokoládovny. Provádí rozsáhlou restrukturalizaci výroby.

Zasahuje i do závodu v Rohatci. Ruší výrobu čokoládových výrobků. Postupně odváží výrobní linky na čokoládové výrobky do závodů Zora Olomouc a Sfinx Holešov. Aktivně vstupuje firma Nestlé do rohateckého závodu v roce 1992. Hodlá zavést efektivní výrobu a zvýšit konkurenceschopnost. To se ale nedaří, a proto závod uzavírá a většinu zaměstnanců propouští. Zůstává jen několik technických pracovníků pro provoz kotelny, chladírny a čistírny odpadních vod. Mateřská škola, sauna a zdravotní středisko jsou převedeny do majetku obce, bytová jednotka do soukromých rukou. Vyprazdňují se sklady i výrobní prostory. Závod je uzavřen koncem roku 2003. Nevyužitá zůstává kolejová vlečka z rohatecké železniční stanice (odbočka z železniční trati do Sudoměřic). Vyjednává se, co bude dál. Do vyjednávání se zapojují funkcionáři obce, kraje i státu bez výsledku. Teprve v druhé polovině roku 2004 kupuje areál bývalé Maryše firma The Candy Plus Sweet Factory s.r.o. a zavádí výrobu želatinových produktů.

V druhé polovině roku 2004 jsou zahájeny stavební úpravy, montáž zařízení a od 1. ledna 2005 je zahájena plná výroba. Postupně se nabírají zaměstnanci. V letech 2005 a 2006 se stěhuje do Rohatce výrobní závod z Liberce a Gyálu v Maďarsku a taky výrobní linka z Finska. Výroba se dále rozšiřuje, firma kupuje další závod na výrobu želatinových cukrovinek, sortiment se obohacuje o produkty pod značkou Juicee Gumme a Thats Fruitee a Park Lane.

V zaniklé Maryši se vyrábějí cukrovinky a želé se specializací na extrudované fondánové, želatinové a pektinové výrobky, pen-drekové kostky, lízátko s příchutí ovoce a jogurtu, komprimáty, lékořice, drosy a žvýkačky.

Zdeněk Bíza

Bez čokolády by to v Maryši nešlo

Porcelánové bílé šálky s krásným barevným dekorem, ze kterých se line sladká hnědá výrazná vůně dominující v celé místnosti. Pije se čokoláda. Vyhrazený čas na příjemnou chvíli, která není pro každého. I tím je jeho atraktivita zaručena. Tak si představuji začátky a první seznámení s touto pochutinou, která se stala módní. Móda bez oděvu a prolitá hrdlem.

Když byl britský následník trůnu princ William spolu s princeznou Catherine v Karibiku na čokoládové farmě, byl natolik uchvácen tamní atmosférou, že chtěl u nich pracovat jako stážista. A to je asi specifická schopnost čokolády propojovat národy a kontinenty. Slavná americká moderátorka Oprah Winfrey si splnila svůj sen a stala se dokonce ochutnávačkou této pochutiny.

Mezi vlastnosti čokolády patří její vliv na funkci mozku. Snižuje srážlivost krve i krevní tlak. Činí nás spokojenými, ovlivňuje psychiku i pocity úzkosti. Zde se asi nevylučuje i ta opačná možnost, že při větší konzumaci a váhovém nadbytku může někomu úzkost zase přinášet. V tom je opět její vyváženost. Jestli Aztékové znali její afrodiziakální účinky, jak se nám tvrdí, oni sami dnes neřeknou. Casanova ji však měl v oblibě, a to asi

nevěděl, že fenyletylamin v ní obsažený bývá označován chemickou látkou lásky a připodobňuje se amfetaminu. Čokoláda a láska. To je ale krásný marketing, že?

Zdravotní přínos je jistě i u čokoládových zábalů v lázních nebo při masážích. Dnes tak oblíbené antioxidanty přináší ve flavonoidech. Každý známe ten pocit, kdy nám kousek z tabulky čokolády přinese okamžitý efekt nasycenosti a to, jak stimuluje uvolnění endorfinů v těle započala.

V Ekvádoru jsem bydlel v pralese přímo mezi kakaovníky. Jejich plody mně pomohly doplnit skládanku, jak vypadá začátek výrobního procesu oblíbené hnědé hmoty, ze které výrobky „naši“ Maryšu tak proslavily. Nepražené kakaové boby však nejsou tak atraktivní jako hotové čokoládové výrobky na pultech obchodů. Musejí se nejdříve ze stromů sklídit, fermentují a suší se. A než se k nám do Evropy dostanou, většinou je ještě opraží.

Viděl jsem v některých luxusních obchodech prodávat kvalitní čokoládu vedle šperků, oděvů nebo i parfémů. Reklama na ni v nás skoro vždy umí vyvolat chuť a přivodí ten slastný pocit v našich ústech. Vizuální paměť má svoji sílu. Protože slovy Aztéků: „Je to pokrm bohů“.

Stanislav Zela

Maryša, jen tak na okraj...

Cizí slova moc nemusím, ale v kontextu novodobých dějin se Maryša jeví jako rohatecký FENOMEN. Pouhých devět pracovních let v ní prožitých mě nesevadí k dalekosáhlým rozborům, hodnocením, či zasvěceným komentářům. Ale vzpomínky zůstávají. Můj vztah k čokoládce vznikl už v době První republiky, kdy jsem si v předškolním věku chodil ke kmotřence pro šlaháčku. A ručně malovaná figurka kohouta z opravdové čokolády nechyběla. Za války to už bylo i se šlaháčkou hodně jiné. Od roku 1947 jsem šest let Rohatcem jen projížděl po kolejích vlaky ČSD. V roce 1967 jsme se stěhovali do Rohatce a výrazně navýšili počet obyvatel (bylo nás pět)! Díky švagrovi jsme se seznámili s rodinou Štruncových, kteří již tehdy patřili k Maryši. A moje vlastní a jediná zákonná budovala bezkonkurenčně, když se osobně poznala ve vlaku při jízdách od rodičů se samotným ředitelem závodu Maryša, panem Vaňharou, který dojížděl až z Holešova. Málem jsme byli rodina – maminka pana ředitele byla rodilá Kvasičanka, stejně jako moje paní. Netrvalo dlouho, a taky jsem se dočkal. V roce 1969, kdy jsem zastupoval svého nejvyššího po dobu jeho delší nemoci, byl v Hodoníně problém s neplněním rozvoje podnikového spoření. Tak jsem jen oprášil své zkušenosti z Kyjova. Ženy jsou od nepaměti lepší hospodyně než chlapi. První volba – Maryša. Jednání u ředitele víc jak vstřícné. Jen tak na okraj – dovolil

jsem si předat svou podnikovou vizitku. První a zároveň i poslední. Tím pádem byl jejím jediným držitelem nejen v rámci celé ČSSR. Následně vyslané pracovnice Spořitelny se pak těšily z vlídného přijetí na jednotlivých pracovištích v celé Maryši. A výsledek náborové akce – nad očekávání!

V roce 1970 už bylo všechno jinak. Získat zaměstnání v rámci okresu Hodonín – ani náhodou. Tak jsem bral i zástup za mateřskou, včetně dojíždění do Břeclavi. V areálu Gumotexu jsem v Závodní pobočce Státní spořitelny poskytoval služby pracujícím. A mimo jiné se některé klientky pochlubily svou minulostí maláreček figurek v Maryši. V Gumotexu uplatnily své pracovní zkušenosti a pro změnu malovaly Manky, Rumcajse a podobné pohádkové postavičky. Když jsem občas vzal svou dcerunku na zmíněné pracoviště (školku moc nemilovala), počet podarovaných postaviček utěšeně narůstal. Štěstí, že jsem neprocházel vrátnicí. Jak je svět malý. Kromě maláreček jsem byl poctěn nečekanou návštěvou bývalého spolupracovníka z mého prvního zaměstnání. Sám ředitel Gumotexu! A to prosím začínal ve svém prvním zaměstnání jako skladový účetní. Soudruh až z kraje navštívil i naši kancelář, kde Eda neměl u svého stolu ani obyčejnou židli a při práci seděl na přepravce od zeleniny. Využil přítomnosti vysoko postaveného soudruha a postěžoval si na nedostatečnou vy-

bavenost svého pracoviště. „Nezáleží, na čem soudruhu sedíš, ale co děláš!“ – děla krajská návštěva s vážnou tváří. A Eda z podniku záhy odešel, i když židli místo bedny získal. Můj zástup za mateřskou taky skončil. Pak opět krátký posun do Kroměříže. A do třetice „všeho dobrého“ přesun do Hodonína, ale do úplně jiného oboru činnosti. A v roce 1974 mě navštívila neodlučitelná dvojice z ulice Vinařská – R. Lábadí/J. Drábek – s velkorysou nabídkou členství v TJ Slavoj. A hned „koryto“ ve výboru! No neberte to. Rok 1982 byl docela úspěšný, když Ačko postoupilo do OP a dorost vyhrál OP a postoupil do krajské I. třídy. Jenže herní výsledky nejsou všechno. Tehdejší výboři neznali výraz „dotace“ a znalost pořekadla „bez peněz do hospody nelez“ byla k ničemu. Je až k neuvěření, že se uskutečnila přístavba kabin, přechod na ústřední vytápění. Rohatecká „škvára“ byla opravdová rarita nejen okresní. Co bychom dali za podporu obecního úřadu z časů po osamostatnění Rohatce až doposud! Závěr schůze výboru? Hledat pomoc a podporu v Maryši. A tak jsem byl pověřen k jednání, protože jsem měl z Kolonky k Maryši nejbližší a jednání bylo v samotné náplni práce jednatele. Pak už jen požádání o termín schůzky s ředitelem odštěpného závodu. Tentokrát už to nebylo s panem Vaňharou, ale s Ing. Vinterem. A bylo stejně vstřícné a úspěšné jako s jeho předchůdcem. A to bych se ani ve snu nenadál, že se potkají naši vnuci David a Radek v družstvu mladších žáků Slavoj v sezoně 2010/1. Při „služebním“ jednání jsem si dovolil zmínit i svoji osobní záležitost – možnost zaměstnání v Maryši. A taky úspěšně – s nástupem v roce 1983.

Z jednání nebylo třeba ani zápisu, stačilo rukypodání. Rozhodující jsou činy. Ve finanční podpoře za „našich časů“, ale i v etapách předsedů Fery Antoše, Rostě Tomšeje a poloviny Lukina Hřebačky, kdy jsem do financí oficiálně viděl – zůstává Maryša první s dostatečným bodovým odstupem. Výčet další pomoci by vydal na samostatný článek. V roce 1992 jsem v Maryši končil, stejně jako ve výboru Slavoj. Pro vzpomínání docela dlouhý časový odstup. Hned samotný začátek byl docela náročný. Seznamovací „kolečko“ s jednotlivými pracovišti celého závodu ... na prstech obou rukou bych nespočítal. To jsem v předcházejících zaměstnáních, a že jich bylo, nepoznal. Pro porovnání, v tom prvním mém zaměstnání jsem od předchůdce nedostal ani základní pracovní informace. Nový pracovní rok se v Maryši zahajoval zvesela, s dechovkou. To jsem taky nezažil. U silničářů by se sladké odměny muzikanti těžko dočkali. Dlažební kostka nebo hrst posypové hmoty proti čokoládě neobstojí. A některé Maryšačky byly převelice štedré. Přiděly cukrovinek byly taky příjemné. To jsem u předchozích zaměstnavatelů taky nepoznal. Snad největší zážitek pro mne byla účast na veletrhu obalů v Kolíně nad Rýnem v roce 1988. Poprvé v životě na západě. Docela jsem zíral a položil si otázku, kdo vlastně je vítěz a kdo poražený z druhé světové? S domorodci jsem se raději nevybavoval, zůstalo jen u zírání. Ne že bych v cizině už dříve nepobýval. Třeba s Gumotexem za odměnu u moře až v Bulharsku! Nebo v roce 1980 s VTS (vědecko-technická společnost) Okresní správa

silnic až v Moskvě! Porovnávat bylo opravdu co. Porevoluční zájezdy do Vídně, Itálie taky rozšířily obzory. Ale abych jenom nechválil. Beru to jako osobní selhání. Dost na silu jsem prosazoval přijetí synka někdejší kolegyně na brigádu. Vděku jsem se nedočkal – na bráně ho nachytali s „úlovkem“. Maminka mě ujistila, že to od tatínka schytal – ne, že kradl, ale že se nechal chytit!? Podobně jsem uspěl se zaměstnáním tzv. posily Slavoj na údržbě. Nějak se na odpolední směně špatně orientoval v prostoru a ve tmě se ztratil do nedaleké hospůdky. A bylo po „posile“. Do třetice osobních neúspěchů mohu snad zahrnout i drobnost z „chozrasčotní“ porady vedení, rozšířená v tomto případě o mistry dílen. Řešil se nějaký nový výrobek a k dokonalosti patřil i název. Rozdány papírky a samotný ředitel zavel. „Každý napíše svůj návrh a podepíše.“ Strašně jsem svému „trumfu“ věřil, ale ... vyhrál mistr dílny L. Chalupa. Název jsem si pod vlivem zklamání nezapamatoval. Můj návrh „SLAVOJ“ nezabodoval. Nesrovnatelně vážnější problém byl při zřizování skládky odpadů za Silem a docela blízko výroby cukrovinek. Marný byl nesouhlas Maryše. Konečně obalovna hmot Silnice n. p. nebyla taky daleko a sklad Místních komunikací Hodonín s asfalty a podobnými tekutinami patřil taky k ozdobám Kolonky. No, taková byla doba, děl by dobový klasik. Raději obraťme list k pozitivním stránkám. Třeba Závodní klub, přes který zavítala do závodu řada umělců jako např. Petr Kostka, Pavel Bobek, Eda Hrubeš. Na všechny si těžko vzpomenu. Jo, taky Helenka Vondráčková. Moje favoritka to nebyla. A manželky někdejšího ministra financí Leera, který byl význačným hostem při předávání Řádu práce Maryši, zřejmě taky ne. Jen jsem zaslechl – „snad si někdo nemyslí, že ministr jí bude dělat uvaďeče“. Shodou okolností nedávno v rádiu zveřejňovali žebříček nejúspěšnějších našich zpěvaček podle kritérií, kolik a jakých ocenění která kdy získala. Tipujete správně – Helenka. Bohužel nezohlednili roky zákazu vystupování Marty Kubišové. I to se stává. K ZK patřila neodmyslitelně i cimbálka MUDr. Borovičky. ZK pořádal i hody pod zeleným. S Květinovým bálem ale v Rohatci neuspěl. Asi předběhl dobu, dnes už je to zahrádkářská tradice. Maryša patřila celkově k těm lepším zaměstnavatelům, stejně jako např. zmiňovaný Gumotex Břeclav nebo Sklárný Kyjov. Kolik podniků mělo vlastní výpočetní středisko nebo robotizovaný sklad výrobků? Když Maryša svou činnost skončila, řada pracovníků našla uplatnění i ve státní správě, nebo se vydala na odvážnou cestu podnikání. S mnoha z nich jsem měl tu čest spolupracovat. A bylo to na úrovni, stejně jako po těch byt' jen devět let v Maryši. Vzpomínky zůstávají – i to ale není málo.

Vlastimil Hlaváč

Už jen vzpomínka

Psal se rok 1948 a v tu dobu škola v Rohatci-Kolonii nesla název „Obecná škola U továrny“. Tehdy rozrůstající se továrna Maryša převzala patronát nad dvoutřídní školou. Zaměstnanci prováděli na ní menší údržbářské práce jak na vzhledu, tak i uvnitř školy. Pro mlsné jazyčky žáků bývaly pochoutky i cukrovinky z Maryše jak v podobě balíčku vánoční nadílky, velikonoční „šla-hačky“, tak i na závěr školního roku.

Jako poděkování nacvičily paní učitelky Ludmila Šantová a Marie Bízová s žáky kulturní pásmo toho, co se právě v továrně vyrábělo, ať už to byly druhy čokolád, bonboniér a konečně i výrobky z karamelu s různými příchutěmi zvané „sisinka“.

Všichni víme, že hlavní surovinou při výrobě čokolád a různých čokoládových výrobků jsou boby dovážené z ci-

ziny. Mám v živé paměti taneční kreace „Boba“ za hudebního doprovodu z gramofonu a s koncem básně s rázným slovním projevem: „A nebýt mne a cukru, vážla by u vás výroba.“ V neposlední řadě

vystoupení předvedli i žáci první třídy se svým zpěvem: „A zas my „korpussy“ přicházíme k vám, z fiků, švestek, pomerančů, každý kousek mám.“

František Konečný - „Bob“

Nugát nade vše

Snad to bude tím, že mamka pracovala v Maryši, a už jako malý kluk jsem se každý měsíc těšil, až přinese „příděl“. Nikdo se už nedoví, jestli jsem takový mlsooun od přírody, nebo snad ty příděly způsobily mou lásku ke sladkostem. Zřejmě to bylo také vysokou kvalitou čokoládových výrobků, a tak moje touha po nich byla tak velká, že se příděly musely přede mnou schovávat. Byl jsem totiž trochu sobecký a každý měsíc hrál bojovku, jestli najdu krabičku, a za jak dlouho se asi přijde na to, že jsem snědl spodní patro. Jakmile jsem dospěl do věku 15 let a měl se rozhodovat, kam půjdu na brigádu, moje volba byla jasná. Nešel jsem nikam pomáhat na stavbu, ani trhat broskve či meruňky. Hezky jsem celé prázdniny strávil ve své oblíbené továrně na cukrovinky. Když bylo potřeba vzít nějakou směnu navíc, neváhal jsem. A denně si užíval tu vůni a šanci si čas od času jen tak nacpat plnou pusou nějakých dobrot. Za svou první výplatu v životě, a byla to právě výplata z brigády v Maryši, jsem si koupil nové kopačky, abych mohl dobře reprezentovat a dávat góly za náš Slavoj. A jelikož strávené prázdniny v Maryši byly pro mne splněným snem, tak jsem se tam každé prázdniny vracel. A nechodil jsem tam jen o prázdninách na škole střední, ale pokračoval jsem, s výjimkou

dvou let v Německu, i během všech svých tříměsíčních prázdnin na škole vysoké. Za těch 10 let, jsem se naučil spoustu různých pracovních pozic, plnit normy pro mne bylo vždy výzvou a radostí, když se nám to podaří.

Poznal jsem mnoho míst továrny, jelikož práce není jen zabalit na baliče vše do obalu a krabic... třeba lití čokolády, balení figurek, vyskladnění pudru, umývání varny, obsluha u pásu... to vše bylo skvělé a stále na to vzpomínám. Také lidé kolem byli úžasní. Vážili si své práce, prožívali se radosti i starosti. Jen jsem je potom venku nemohl poznat když nebyli v bílých pláštích a s čepci na hlavách. Maryša skončila, ale továrna u nás v Rohatci zůstala. Čokoláda už se bohužel nevaří, ale vyrábějí se tady další dobroty, které voní a chutnají. Firma Candy je úspěšným pokračovatelem našich tradic v oblasti cukrovinek, a stejně jako Maryša se také velmi snaží mít dobrý vztah s obcí, kde působí. Je to náš největší zaměstnavatel a jsme rádi, že si umíme vzájemně pomoci a stále to tady voní. A tak dneska už se necpu tak moc čokoládou, ani vextou, tropo, marschmalow... baštím pendrekky, medvídky, lékorky.... Nikdy však nezapomenu na ten nejlepší nugát na světě, a to byl ten náš maryšácký, rohatecký!

Jara Adamec, milovník čokolády

Školství

Prázdniny ve školní jídelně?

Téma každý rok na začátku prázdnin. V naší školní jídelně se pořád něco děje. Všichni si myslí, že i ve školní jídelně jsou prázdniny, opak je pravdou. Provoz v jídelně je závislý jako každé prázdniny na provozu mateřské školy. O letních prázdninách vaříme každý rok pro příměstský tábor a cizí strážníky. Tento rok je to do pátku 19. 7. a ještě ten den odpoledne nastoupí malíři, elektrikáři a zedníci. Letos se obec Rohatec rozhodla pořídit novou multifunkční pánev a ta se musí nainstalovat a zprovoznit, než kuchařky nastoupí na svou řádnou dovolenou. Následně všechno uklidit po řemeslnících, vydezinfikovat

a připravit do nového školního roku. Tím to pro ně ale nekončí, teprve začíná. Všechny kuchařky musejí projít před zahájením provozu jídelny proškolením a s tímto inteligentním zázrakem moderní doby-multifukční pánvi, která vyniká úsporou energie, se naučit vařit. Věřím tomu, že to zvládnou a všichni se posuneme o něco dál v moderní gastronomii, hlavně zdravému vaření pro děti i naše spoluobčany. Kuchařkám přeji hodně trpělivosti s novým spotřebičem a v novém školním roce především pevné zdraví.

Irena Elšíková – vedoucí jídelny

Den matek ve školní družině

Svátek matek je významným dnem, a proto se snažíme i my ve školní družině, aby každoročně děti potěšily své maminky. Aby jim nezapomněly poděkovat za lásku, trpělivost a péči, kterou jim věnují.

Čím jiným mohou děti vyjádřit svou lásku než vlastnoručně vyrobeným dárečkem, na kterém si daly velmi záležet? A také tím, že v tento slavnostní den, který letos připadl na 12. května, nezapomenou mamince popřát.

V našich dílničkách dominovaly srdíčkové motivy, které k tomuto svátku neodmyslitelně patří. V prvním oddělení si děti vyzkoušely práci s fixy na textil. Každé dítě vyrobilo své mamince textilní tašku, kterou mohou maminky použít třeba na nákup a pyšnit se tak výrobkem od svého dítěte. Do tašky namalovaly mamince obrázky a vložily keramické srdce, které vyráběly ve třídě s paní učitelkou.

Ve druhém oddělení se děti rozhodly maminkám upéct sušenky. Ujaly se asis-

tence od samého začátku, dokonce i těsto si dělaly samy. Někdo vážil suroviny, někdo vyklepával vajíčka, krájel čokoládu, přidával další suroviny. Poté všichni tvarovali a skládali sušenky na plechy. Aktivita se jim moc líbila a jde vidět, že jistě velmi rádi pomáhají i doma. Maminkám snad takový dáreček udělal radost.

Nesměla chybět ani přáníčka. Ta byla různě náročná podle věku dětí. Všechna do-
zajista udělala radost.

Vychovatelky ŠD

Jaro u druháků

Je to k nevíře, ale kluci a holky z druhé třídy jsou zase o rok chytřejší a větší! Na jaře toho hodně prožili, a to nejen ve školních lavicích.

S naší planetou jsme její den oslavili přírodovědnou procházkou okolím vesnice, prozkoumali jsme louky, lužní les, břehy řeky Moravy. Cestou jsme sbírali odpadky, se kterými by se příroda dlouho vypořádávala.

A protože se přiblížil čas školních výletů, tak jsme i my spolu s kamarády z první třídy vyrazili do ZOO Lešná. Ten den nám na rozdíl ode Dne Země počasí moc nepřálo, celý okruh ZOO jsme strávili v pláštěnkách, ale při trefné poznámce jednoho z žáků, že jsme vlastně jako v deštém pralesa, se nám hned šlapalo lépe! Poctivě jsme si prohlédli všechna zvířata z různých koutů světa, spořádali své svačiny a v odpoledních hodinách jsme se vydali na cestu domů.

Do konce školního roku už moc času nezbývá, ale zážitků nás určitě ještě spousta čeká!

Barbora Březovičová, učitelka ZŠ

Co máme za humny?

Odpověď na tuto otázku se snažili nalézt žáci naší školy ve středu 15. května v rámci Projektového dne. Celé dopoledne se proměnilo v zelenou oázu plnou objevů a zážitků. Projektový den zaměřený na environmentální výchovu přivedl dohromady žáky všech věkových kategorií, kteří společně objevovali tajemství živé i neživé přírody. Starší žáci se se svými třídními učitelkami chopili iniciativy a připravili bohatý program plný aktivit pro své mladší spolužáky. Ve třídách, v parku i na hřišti se tvořily záložky ze suchých rostlin, zkou-

mala se živá i neživá příroda, a dokonce se i filtrovala voda pomocí jednoduchých prostředků, jako jsou pet lahve.

Celé dopoledne bylo prostoupeno radostí z objevování a poznávání. Žáci si kromě učení také uvědomovali krásu a důležitost světa kolem nich. Pozorování součástí přírody a jejich zákonitostí nejenom rozvíjelo poznávací schopnosti dětí, ale posilovalo jejich spojení s přírodou a odpovědnost vůči ní.

Projektový den nejen že osvěžil naše myšlení, ale také nám ukázal, kolik krásy a poznání můžeme najít, když se zaměříme

na své okolí. A kdo ví, co ještě máme za humny? Možnosti jsou nekonečné a my jsme připraveni je objevovat.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Dopravní soutěž mladých cyklistů

Na konci dubna jsme se zúčastnili oblasťního kola dopravní soutěže. Na hodonínském hřišti si jízdu zručnosti, poskytnutí první pomoci, testy i jízdu dle pravidel silničního provozu zkusili za mladší žáky Patrik Mynář, Filip Bubík, Julie Hlaváčová a Veronika Odehnalová. Starší kategorii reprezentovali Tomáš Durdák, Ondřej Dobeš, Natálie Jarošová a Markéta Šušlíková.

Žákům v první kategorii se podařilo z druhého místa postoupit do kola okresního. Za pozornost také stojí vyhlášení Patrika

Mynáře jako nejlepšího cyklisty – chlapce.

Okresní kolo nás čekalo ve Veselí nad Moravou. I přes nepřízeň počasí žáci nepolevili v soustředění a díky vytrvalosti získali krásné páté místo.

Všem žákům děkuji za reprezentaci školy a především za nasazení při přípravě i samotné soutěži!

Radka Vašítková, učitelka ZŠ

Dubnová divadelní představení

Konec dubna se na vyšším stupni naší školy nesl ve znamení kultury. V pondělí 22. dubna měli totiž naši žáci možnost vidět v KD v Rohatci velmi povedené divadelní představení s názvem Divadelní učebnice aneb české divadlo 20. století, při kterém nás někteří mile překvapili svým hereckým nadáním.

V pátek 26. dubna jsme se pak společně s žáky 8. a 9. ročníku vypravili do KD

v Hodoníně, kde jsme si procvičili znalosti anglického jazyka prostřednictvím divadelního představení "Peter Black - A new beginning".

Před i po představení nám počasí přálo, a proto jsme neváhali a užili si procházku po lázeňském parku, nebo se vrátili do dětských let na oblíbeném hodonínském hřišti...

Lucie Kopecká, učitelka ZŠ

Co pro mě znamená rodina?

Na toto téma zaměřili svoji úvahu žáci osmé třídy při psaní své slohové práce z českého jazyka a pro mnohé toto téma znamenalo velkou výzvu.

V průběhu výuky jsme se společně zamýšleli nad tím, co pro každého rodina znamená. Žáci si uvědomili, kdo všechno rodinu tvoří a jaké hodnoty stojí v každé rodině v popředí. Ve svých úvahách se zamýšleli nad tím, jak se v rodině cítí a jaký vztah mají k jednotlivým členům.

Z mnoha úvah bylo vidět, že pro žáky je rodina velmi důležitá a vnímají ji jako první zdroj lásky a podpory. Někteří žáci psali o tom, že jejich rodina je pro ně věčnou oporou v těžkých chvílích a důvodem pro úsměv i v těch nejtěžších okamžicích života.

Považují za velmi důležité, že žáci si uvědomují poslání rodiny nejen v současnosti, ale i v budoucnosti. Rodina je totiž místem, kde se formují hodnoty a zvyky, které nás doprovázejí celým životem.

Ráda bych citovala některé žáky, kteří ve svých úvahách napsali následující výroky:

O. Vičar: „Rodina pro mě znamená všechno. Rodina jsou pro mě lidi, kteří se o mě starají, a já se jim mohu se vším svěřit. Je to pro mě místo, kde se cítím v bezpečí a dobře.“

M. Lamač: „Rodina je pro mě místo, kde se můžu svěřit s čímkoliv a cítit se sám sebou.“

S. Vaculovič: „Jestli budu mít děti, chtěl bych se k nim chovat, jako má rodiče ke mně. Dopřávat jim, co budou chtít, a plnit jim sny.“

D. Dúbek: „Moje rodina pro mě znamená vždy místo kde, když se najde problém, tak se vyřeší. Znamená pro mě pocit bezpečí, lásky a důvěry.“

P. Lefner: „Rodina pro mě znamená základ života. Jsou kolem mě lidé, se kterými vyrůstám a vím, že když se stane cokoli, budou při mně vždy stát.“

A. Poděšťová: „Rodina je pro mě zázemí, kde mám oporu a lásku. Znamená pro mě okruh lidí, které miluji a udělala bych pro ně první poslední.“

S. Nováková: „Mamka vždy poradí a utěší svými slovy a táta zase umí rozveselit i v těch nejhorších chvílích.“

M. Poděšť: „V budoucnu budu chtít být stejně dobrý rodič, jako jsou ti má, a být vzor pro své dítě.“

K. Plešingrová: „Rodina je pro mě domov, kde mám oporu a lásku. Rodina je pro mě skupina lidí, která je mi hodně blízka, protože jim mohu důvěřovat.“

Věřím, že práce na tématu „Co pro mě znamená rodina“ byla pro naše žáky velkým přínosem a pomohla jim uvědomit si, jak důležitou roli rodina v jejich životě hraje.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Mateřská škola zábavou i cestou ke vzdělávání

V naší mateřské škole nuda není a ani uplynulé období nebylo výjimkou.

Pro děti byly připraveny environmentální edukativní programy, pohádky s prvky prevence, divadlo a další nejen edukativní aktivity, ale i sportování.

V rámci dopoledních činností byl dětem zprostředkován environmentální vzdělávací výukový program, který jim přiblížil různé oblasti přírody.

Prostřednictvím divadelního vystoupení Pohádek s prvky prevence si děti utužovaly znalosti o zdravém stravování, také o tom, jak se k sobě hezky chovat. Program jim nastínil i možná nebezpečí od cizích zlých lidí.

Společně s rodiči a dětmi jsme se vydali na Čarodějnickou stezku, kde byla připravena stanoviště s úkoly a na závěr za odměnu čarodějnický lektvar a nemohlo chybět ani opékání špekáčků.

Zážitkem byla i exkurze v místní knihovně, kde si pro ně paní knihovnice připravila program o knize a děti si tak odnesly poznatky o důležitosti a významu knih, písma a hlavně, že i kniha pro ně může být zábavou a příjemným zpestřením.

Své pěvecké a recitační dovednosti pak děti předvedly nejen maminkám, ale i tatínkům, babičkám a dědečkům na besídkách při příležitosti oslavy Dne maminek.

V květnu nás navštívilo brněnské Divadlo Koráb, které pro děti mateřské školy a děti první třídy základní školy odehrálo divadelní představení pod názvem Sindibádova dobrodružství. Děti byly nejen posluchači, ale také byly do představení aktivně zapojeny a samy se tak na chvíli staly herci.

V mateřské škole děti vedeme také ke kladnému vztahu ke sportu a pohybovým aktivitám. Starší se pravidelně účastní plaveckého výcviku a opětovně je v mateřské škole pod vedením externích trenérů realizována dětská jóga pro všechny.

A protože se nám pomalu, ale jistě blíží léto a děti rády jezdí na kolech a koloběžkách, vydaly se i ty starší na dopravní

hřiště Hodonín, kde se seznamovaly s dopravními značkami a pravidly silničního provozu a bezpečného pohybu v blízkosti vozovky a to za přítomnosti příslušníků Policie.

Mladší děti již absolvovaly krásný výlet lodí, a ačkoliv nás počasí trochu potrápilo, nakonec se výlet vydařil a všechny si odnesly jedinečný zážitek z plavby. Starší děti se také těší na nadcházející výlety.

A nakonec jako každý rok proběhne akce nejslavnostnější - Pasování předškoláků - kdy se budeme loučit s nejstaršími dětmi, které jsou ve školce již naposledy a po prázdninách se vydají na novou dobrodružnou cestu, nyní již ve školních lavicích.

Kolektiv učitelek mateřské školy

Návštěva Úřadu práce a Muzea naftového dobývání v Hodoníně

Protože mezi hlavní poslání základní školy patří příprava žáků pro zodpovědné rozhodování o další studijní a profesní orientaci, navštívili žáci 8. třídy ve středu 3. dubna Informační a poradenské centrum Úřadu práce v Hodoníně. Zde se dozvěděli spoustu zají-

mavých informací, odnesli si informační materiály, seznam užitečných internetových adres, které jim pomůžou v testování a určení předběžné profesní diagnostiky osobnosti žáka.

Po návštěvě Úřadu práce jsme společně navštívili známé Muzeum naftového dobývání a geologie a prohlédli si vnitřní expozici,

kteřá zahrnuje geologické, historické a technologické poznatky i exponáty spojené s dobýváním ropy na Hodonínsku a jejím zpracováním.

Lucie Kopecká, učitelka ZŠ

Šestáci si vyráběli hudební nástroje

V dnešní době je stále více důležité udržet tradice našich předků a stát se inovativními v nápadu, jak si tyto tradice nejen uchovat, ale také si je zamilovat a předávat je i dalším generacím.

Těmito myšlenkami se také inspirovaly děti 6. třídy základní školy, které se pustily do výroby svých vlastních hudebních nástrojů. Tento projekt se stal nejen poučným a zábavným, ale také ukázal, jak moc je tato generace kreativní a inovativní.

Každý žák si dle svých představ a možností vyrobil svůj vlastní hudební nástroj. Byly to například chrastítka,

triangl, rumba koule a další netypické hudební nástroje. Děti se snažily co nejvíce přiblížit klasickým doprovodným nástrojům, ale zároveň si dodat do nich půvab svých vlastních nápadů a kreativity.

V hodině hudební výchovy pak jednotlivé nástroje předvedly svým kamarádům a vymyslely si pro ně netradiční názvy. Bylo vidět, jak byly nadšené z toho, co vytvořily a jaké zvukové unikáty dokáží vytvořit si vyzkoušely v praktické části při zpěvu.

Tento projekt je vynikajícím příkladem toho, jak mohou děti stvořit něco

zcela nového a nádherného, když mají šanci učit se více než jen klasickým vzdělávacím způsobem. To je přesně to, co potřebují, aby se mohly rozvíjet a získávat potřebné praktické zkušenosti.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Vzhůru na palubu

Poslední květnový týden se parta odvážných čtvrtáků vypravila na školu v přírodě do neznámých vod vesnice Brumov-Bylnice, aby se plavili mezi ostrovy matematiky, anglického jazyka, přírodovědy, vlastivědy a získali díky své pílí, snažení, odvaze a spolupráci klíče k pokladu.

Na jejich cestě je provázel neohrožený kapitán Jack Chytrák, se kterým hned při příplutí podepsali úmluvu o dobrém chování na palubě, vzájemném respektu ostatních členů posádky, ale taky o tom, že co si od lodního kuchaře naloží, to si taky sní.

Během pěti dnů zažili spoustu dobrodružství, utužili svá přátelství, poznali neznámý kraj Bílých Karpat, seznámili se s tamější přírodou a historií. Vydali se na výpravu na rozhlednu Královce u Valašských Klobouk, na zříceninu hradu Brumov, běhali po lesích a loukách a užívali si společný čas s kamarády.

Do přístavu jménem Domov se vrátili osvěžení, o kousek vyspělejší, neboť pro některé to byla první plavba zcela bez rodičů.

Za partu důstojníků na lodi Barbora Březovičová

Zážitková beseda o třídění a recyklaci odpadu od firmy Tonda Obal

V dubnu měla naše škola tu čest přivítat zástupce firmy Tonda Obal, která se specializuje na třídění a recyklaci odpadu. Během besedy se žáci dozvěděli spoustu zajímavých informací o tom, jak správně třídít odpad a jak může recyklace přispět k ochraně našeho životního prostředí.

Jedno z hlavních témat, kterým se přednášející věnovala, bylo třídění odpadu. Žáci se dozvěděli, že třídění odpadu je klíčové

pro efektivní recyklaci a minimalizaci negativních dopadů na životní prostředí. Naučili se rozlišovat mezi jednotlivými druhy odpadu a získali povědomí o tom, proč je důležité oddělovat odpad správně.

Dalším důležitým tématem bylo zpracování odpadu. Firma Tonda Obal představila žákům různé metody jeho zpracování, včetně recyklace, kompostování a energetického využití. Žáci si uvědomili, že existu-

je mnoho způsobů, jakými lze odpad znovu využít nebo přeměnit na nové produkty či energii.

Recyklace byla také důležitým tématem besedy. Žáci se dozvěděli, že z recyklovaných materiálů lze vyrábět širokou škálu produktů, od papíru a kartonu po plastové lahve a kovové konzervy. Díky recyklaci se snižuje spotřeba přírodních zdrojů a energetické nároky na výrobu nových produktů.

Na závěr besedy zástupkyně firmy Tonda Obal představila několik příkladů produktů, které lze vyrobit z recyklovaných materiálů. Mezi ně patří například recyklovaný papír na psaní, obaly z recyklovaného kartonu nebo plastové lahve vyrobené z recyklovaného plastu. Tato konkrétní ukázka pomohla žákům lépe pochopit, jakým způsobem recyklace přispívá k udržitelnosti a ochraně životního prostředí.

Naše setkání s firmou Tonda Obal bylo nejen poučné, ale i inspirativní. Získali jsme nové znalosti o třídění a recyklaci odpadu a motivaci k aktivnímu zapojení se do ochrany našeho životního prostředí. Doufáme, že tyto informace nám pomohou lépe porozumět výzvám, kterým čelíme, a najít společné řešení pro budoucnost naší planety.

Miroslava Veselská, učitelka ZŠ

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Wolfgang Beltracchi

Proběhl Veletrh knihy a jedním z hostů byl můj oblíbený malíř. Největší falzifikátor výtvarného umění v moderní evropské historii Wolfgang Beltracchi. Představil svoji knihu *Padělatel*, která byla čerstvě přeložena do češtiny. Tento chlapík už ve svých 14 letech namaloval svého prvního „Picassa“. Postupně zvládl styl 50 různých umělců. Vdova po Maxu Ernstovi, když viděla jeho obraz *The Forest* řekla, že se jedná o nejlepší dílo jejího zesnulého manžela. To asi byl pěkný nepřímý kompliment pro práci Beltracchiho, který si svými padělkami vydělal okolo 100 milionů dolarů, ale taky poznal na pár let i vězeňskou bránu zevnitř.

V Praze se prodal u nás nejdražší František Kupka. Celkem i s aukční přírůžkou za 126 milionů korun. Abstraktní obraz se jmenuje *Početí* (Conception/Danae). Ve vedení Dejvického divadla došlo ke změně. Novým uměleckým šéfem se stal Jiří Havelka. Nahradil Martina Myšičku. Dejvické divadlo navštívila soukromě i slovenská prezidentka Zuzana Čaputová, když se přijela do Prahy rozloučit.

Nová kniha o Vladimírovi Boudníkovi vyšla k jeho stému výročí narození. Jmenuje

se *Zrcadlo vnitřního světa* a autorkou je Eva Čapková. Boudník představil na sklonku padesátých let a na začátku let šedesátých své vlastní originální grafické techniky. Nazval je aktivní, symetrickou a magnetickou grafikou a ovlivnil jimi celou následující generaci umělců.

V pařížském Musée d'Orsay je od března výstava na počest sto padesáti let od jednoho z prvních uvedených impresionistů na veřejnost. Nejen že vznikl miliardový trh s uměním, ale v uměleckém světě, a nejen v něm, došlo k velkému přelomu.

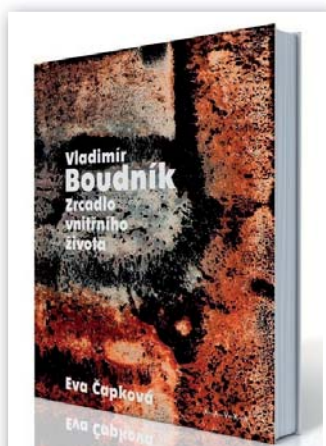
Je na světě už první portrét krále Karla III ve funkci. Je v nadživotní velikosti. Je červený a král je v uniformě welšské gardy. Nad ramenem má poletujícího motýla. Musím říct, že se mně líbí. Aktuálně jej nějací aktivisti za práva zvířat poškodili polepením. Uf.

V Káhiře se na zdi české ambasády začaly pořádat výstavy. Venkovní galerie je u rušné ulice. Jako první vystavuje malířka Bičovská z Brandýsa. Je to skvělý počín a vypadá to, že si získává oblibu u místní káhirské veřejnosti. Palec nahoru!

Vznikla petice, kterou podepsalo kolem stovky uměleckých osobností. Vyzývá k odstoupení rektorky AVU kvůli způsobu vedení školy. Je tam konkrétně zmíněno, že „AVU teď nevede mladé lidi k vlastnímu uměleckému výrazu, ale k týmovému aktivismu“. Dále se zmiňuje nedobrá práce šéfky Národní galerie, která byla zvolena ryze politicky a sama nekomunikuje s českou uměleckou obcí, a to se odráží na práci galerie. V neposlední řadě je komunikována Cena Jindřicha Chalupického, která ztratila svoji váhu a prestiž, a v podstatě slouží pouze jako zdroj příjmu pro její administrátory. Že se místo dialogu mezi umělci rozhodlo kritizované vedení naší nejprestižnější umělecké školy řešit celou věc právní cestou svědčí o mnohém.

Vznikla petice, kterou podepsalo kolem stovky uměleckých osobností. Vyzývá k odstoupení rektorky AVU kvůli způsobu vedení školy. Je tam konkrétně zmíněno, že „AVU teď nevede mladé lidi k vlastnímu uměleckému výrazu, ale k týmovému aktivismu“. Dále se zmiňuje nedobrá práce šéfky Národní galerie, která byla zvolena ryze politicky a sama nekomunikuje s českou uměleckou obcí, a to se odráží na práci galerie. V neposlední řadě je komunikována Cena Jindřicha Chalupického, která ztratila svoji váhu a prestiž, a v podstatě slouží pouze jako zdroj příjmu pro její administrátory. Že se místo dialogu mezi umělci rozhodlo kritizované vedení naší nejprestižnější umělecké školy řešit celou věc právní cestou svědčí o mnohém.

V Praze v Letohrádku královny Anny probíhá výstava s názvem *Kniha je art*. Představují se zde nejkrásnější a nejunikát-

nější české knihy od počátku knihtisku do současnosti. Vidět lze i původní knihovnu Franze Kafky. Čítárna je tam taky.

Úmrtí herce a slavného tanečníka Vlastimila Harapese nechtěně odtajnilo jeho tajemné spolužití se spisovatelem Josefem Topolem. Pod jednou střechou tak žili ve vzájemném souladu a lásce chartista a prominent tehdejšího režimu. Pan Harapes pomáhal vychovávat dva syny. Filipa Topola hudebníka a Jáchyma Topola spisovatele.

Filmoví fanoušci si připomněli 30 let od vzniku kultovního filmu Pulp Fiction. Chystá se Karlovarský filmový festival a po festivalu z Cannes se dostanou některé filmy do české distribuce. Osobně se těším na nový film od Paola Sorrentina.

Letadla Spitfire s motýlími křídly, která se pohybují, byla umístěna na stěny obchodního domu Máj. Zvedla se vlna protichůdných názorů jako vždy u děl Davida Černého. Že narušují „čistotu slohu“ Máje mě osobně nepřipadne. Ta čistota je tak nudná a samotný nápis Máj divný, že motýlí letadla to můžou jen oživit. A budou jediným důvodem, proč většina lidí zvedne u stěn této stavby oči směrem nahoru.

Pražská AVU a Myslbekova socha ukřižovaného Krista. To je další téma. Vnučka autora Mílada Myslbeková nerozumí, proč chtějí studenti a kantoři dílo odstranit z chodby umělecké akade-

mie. Má vyvolávat deprese. August Rodin měl údajně k této soše říct, že nikdo na světě nevytvořil lepšího Krista. Levicoví studenti školy vyvěšující palestinské vlajky z oken a polonahá statná kantorka zavěšená na háku vedle Krista dávají silné podněty.

V Polsku mají svého Van Gogha. Obraz tam už visel v muzeu, ale nyní je oficiálně potvrzena jeho pravost. Film Svatá s Jiřinou Bohdalovou podle scénáře Marka Epsteinova vychází ze skutečného příběhu Věry Sosnarové. Ta jezdila po školách a vyprávěla svůj příběh z ruských gulagů. Kde ale nikdy nepracovala, což zjistili historici. Sám jsem té paní její příběh věřil a litoval ji.

V Litoměřicích v kostele vystavuje Patrik Hábl. Při vernisáži se hrálo na jeden jeho obraz. Dotyk probíhal suchým štětcem. Plátno mělo připojeno snímávací zařízení, které umožnilo návštěvníkům poslouchat přenesený zvuk. Lahodná věc.

Vyšla kniha Spiknutí. Je o tom, že měl být odstraněn bývalý prezident Zeman při jeho pobytu v nemocnici. Někdo napsal, že je to docela síla, obvinít lékaře, kteří mu zachránili život. Nedávno soud rozhodl ve prospěch lékařky a ne exprezidenta, který ji žaloval. U projednávání padla zmínka o alkoholismu, kterým se sám exprezident rád chlubil. O možné nastupující demenci a cirrhóze jater. To není spiknutí, to je smutné.

Stanislav Zela

Muzea a galerie světa

Kunsthalle Drážďany Lipsiusbau

Do Drážďan si můžete udělat krásný výlet vlakem. Nádraží je nedaleko centra a všude se lze krásně pohybovat jen pěšky. Město bylo hustě bombardováno na konci světové války. To však nebrání tomu, abyste viděli nádherné chrámy jako Frauenkirche. Uvnitř kostela jsem napočítal pět pater do výšky, a to u nás nemáme. Pak pokračujete několik minut k řece a objeví se stavba, které budeme věnovat dnes pozornost.

Galerie umění a budova v Lipsiusbau je krásný dům starý dvě století a je pěknou dominantou panoramatu města. Má skleněnou kupoli, která byla, jak to bývá zvykem, velmi kontroverzní. Místní ji nazývají lidově „mačkač na citrony“. Mimo

výstavní budovy Saského uměleckého spolku se stala i sídlem umělecké akademie. Konaly se zde a stále konají skvělé umělecké výstavy.

Ta aktuální se jmenuje Fragmenty paměti a je tak trochu naše. Otevřel ji prezident Petr Pavel spolu se saským premiérem Kretzmerem. Když jsem tam přišel, tak hned za dveřmi jsem potkal kurátora výstavy profesora Jiřího Faita. U šatny kněze pana Halíka a v samotné expozici známého architekta Pleskota. Takže jsem se tam cítil jako doma.

Vystaven je poklad katedrály sv. Víta z Prahy, fotografie Josefa Koudelky, dílo Edmunda de Waala a promítá se film

Juliana Rosefeldta. Kombinace těchto umělců, jejich tvorby, a hlavně syntéza s katedrálním pokladem opravdu funguje a velmi dobře. I přes rozdílnost uměleckých artefaktů, několika století a různých druhů umění.

Ostatkový nebo taky korunovační kříž Karla IV., který se většinou vystavuje spolu s korunovačními klenoty a stojí na něj opravdu velké fronty. Ten si zde můžete v klidu prohlížet tak dlouho, jak chcete a nikdo vás kromě hlídače neruší. Od mládí mě tento kříž vyhotovený po roce 1354 fascinoval. Tím, co obsahuje a k čemu sloužil. Drahokamy v podobě safírů, akvamarínů a rubínů mě moc ne-

zajímaly. Zato nejvzácnější relikvie českého království spojené s Ježíšem Kristem ano. Tříška a hřeb ze dřeva kříže, na kterém byl Ježíš ukřižován, jsou ve speciální schránce. Stejně tak i kousek houby, ze které byl napájen a část trnové koruny. Přímé ostatky Kristova umučení. Mimo novodobé dějiny, kdy byl vzácně vystaven na pražském hradě, byl prokazatelně používán při korunovacích českých králů. Mnoho vystavených relikvií má krásné umělecké schránky. Sám Karel IV. věřil, že když shromáždí do českých zemí všechny relikvie Kristova utrpení, tak tam sestoupí Kristus v den posledního soudu.

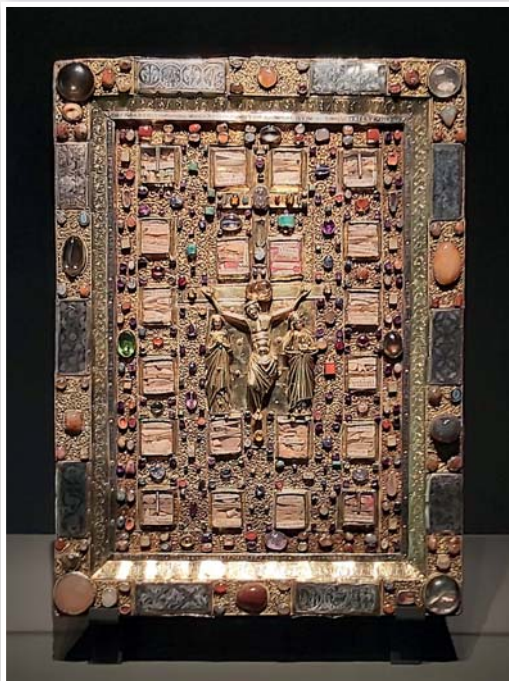
De Waalova prezentace fragmentů míšeňského porcelánu je zajímavá spoluprací s japonskou umělkyní Maiko Tsutsumi. Restaurovala porcelán tradiční metodou kinsugi. Jednotlivé kusy kompletuje pomocí zlata a laku. Porcelánový soubor byl stejně jako budova muzea v roce 1945 poškozen během leteckých náletů. Josef Koudelka vystavuje velkoformátové širokoúhlé fotografie. Soubor Zeď, který fotografoval před léty v Palestině a Izraeli a je nyní velmi aktuální, což nikdo samozřejmě tehdy nepředpokládal. Autor říká,

že země, kterou fotil, obývají dvě skupiny lidí, kteří se navzájem brání, ale krajina se bránit neumí.

V textu k výstavě se píše, že každý člověk, každá věc i každá krajina má svoji paměť. Naše paměť se skládá z různých frag-

mentů a jejich odkrývání vypráví příběh. Příběh na této výstavě je tak mimořádný a vzácně inspirativní, že je skvělou pozvánkou pro všechny. Fragments paměti končí osmého září.

Stanislav Zela

Kukátkem do knihovny

Návštěva MŠ Rohatec

Ve středu 10. dubna navštívily knihovnu třídy MŠ. Povídali jsme si o jaru a zvířátkách. Prečetli jsme si také legrační příběhy telátka Poplety a báječně jsme se pobavili. Děti byly moc hodné a šikovné, poslouchaly bedlivě a věděly naprosto všechno! Děkujeme za návštěvu a těšíme se na další setkání.

Deskovky v knihovně

Sobota 13. dubna byla věnována deskovým (společenským) hrám. Nachystáno bylo velké množství her, někteří si přinesli i vlastní hry. Co se stihlo zahrát: Příliš hluční knihovníci, Minecraft, Duos, Hrdinové bez záruky či Ovocný ráj. Návštěvnost byla nižší, ale to přisuzujeme opravdu krásné teplé dubnové sobotě (a tomu nemůžeme konkurovat s byt' sebelepší hrou). Velké poděkování všem hráčům, kteří si přišli zpříjemnit sobotní den do knihovny.

Trénink paměti

V úterý 28. května proběhlo poslední jarní setkání tréninku paměti s Mgr. Z. Glozem. Již nyní se těšíme na další setkávání po prázdninách. Děkujeme všem účastníkům, a především panu Paměťáři Glozovi.

Nové knihy v knihovně

Liou Cch'-sin – Vzpomínka na zemi (trilogie)

V Říši středu zuří Velká kulturní revoluce a Číňané, kteří nechtějí zůstat pozadu za Sověty a Američany, se v rámci tajného vojenského projektu pokoušejí navázat kontakt s mimozemskými civilizacemi. Třicet let poté začnou na Zemi umírat významní vědci a vznikají sekty, které vybízejí k návratu k přírodě. Objeví se nová počítačová hra pro virtuální realitu, zvláštní, čarovná a znepokojivá, která jako by ani nepocházela z tohoto světa. A pomalu se začíná vyjevovat pravda o tajném projektu z éry Kulturní revoluce. Host, 2024.

Surmanová, Kateřina – Zvedá se vítr

Píše se rok 1997 a jižní Moravu sužují katastrofické povodně. Ve stínu všepožírajícího živlu navíc dojde v Hodoníně k vraždě. Mrtvolu krásné dívky najde v lese parta dětí a rozhodne se vypátrat viníka. Jeden z kamarádů, Filip, má totiž zvláštní dar: dokáže komunikovat s duchy. Když zanedlouho policie zatkne pachatele, každý si myslí, že je po všem, ale smrt je nenasytná šelma. Uplyne víc jak dvacet let a ničivá síla se na Hodoníně znovu. Přichází tornádo a s ním se vrací všechny staré příběhy, traumata a bolesti, které trápí obyvatele i město. Osud se snaží opsat kruh a dokonat tragédii – a Filip se mu chce postavit. Kalibr, 2023.

Z nových knih:

Denemarková, Radka – Čokoládová krev

Christiane F. – My děti ze stanice ZOO

Ježek Sonic – komiks (1. a 2. díl)

Lednická, Karin – Šikmý kostel 3.

Motýl, Jiří – Městem na kole

Tudor, J. C. – Škvíra

+ další nové knihy...

Trénování paměti

Uhádněte české hudební skupiny. Vypracoval Mgr. Z. Gloz, trenér paměti.

Farní okénko

Zprávičky

Mše svaté se v neděli v našem kostele nově konají v 9.00 hodin!

Naším novým duchovním správcem, farářem farnosti byl jmenován otec Dawid Bartochowski, Piarista.

Kontakt: mobil 604 250 834, návštěva nemocných po domluvě.

Pro rodiče

Dětská fara: příměstský tábor se letos bude konat od 8. 7. do 12. 7. 2024 pod názvem **Cestování v čase.**

Citát z Bible pro děti:

Buď rozhodný a udatný, neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš.

Děti, užijte si prázdnin, buďte na sebe opatrní.

Váš otec David

První svaté přijímání

Letos přistoupilo k 1. sv. přijímání šest dětí. Slavnostní bohoslužba za tyto děti byla sloužena 26. května v našem kostele. Slavnostně naladěné děti i jejich rodiče a kmotry přivítal otec David. Průvodem je pak všechny přivedl k oltáři a krásná slavnost mohla začít. Děti se samy aktivně zúčast-

nily celé bohoslužby. Na závěr poděkovaly otci Davidovi za udělení jejich prvního svatého přijímání. Při mši svaté zněly krásné tóny písní naší scholy. Poděkování patří také všem jejím členům.

Kateřina Kočvarová

Slavnost Těla a Krve Páně

Lidově Boží tělo, je svátek římskokatolické církve, kterým se zdůrazňuje reálná přítomnost Ježíše Krista jako Boha i jako člověka v eucharistii. Slavení tohoto svátku připadlo letos na neděli 2. června. Po mši svaté jsme vyšli procesím kolem kostela. Kněz

nese Nejsvětější Svátost Oltářní a žehná vesnici. Družičky ve slavnostních šatech a chlapci v krojích sypali okvětní lístky. Lidé v průvodu se tak mohli veřejně přihlásit ke své víře.

Anna Trávníková

Táborák na faře

Náš kněz otec David zve všechny děti, rodiče, prarodiče i farníky na farní táborák ve čtvrtek 27. června od 18.00 hodin. Vzhledem k tomu, že táborák pořádáme poprvé, prosíme, abyste se napsali

na listinu, která bude na stolku za lavicemi. Občerstvení bude pro všechny zajištěno tak, aby bylo všeho dostatek. Těšíme se na všechny.

Otec David a A. Trávníková

Spolky

Jarní akce v SZPO

Jaro jsme přivítali 16. dubna návštěvou Aquaparku Moravia v Pasohlávkách. Sluníčko bylo sice ještě zubaté, ale nám to nevadilo a užívali jsme si termální léčivé vody a všech relaxačních vymožeností v areálu. Tyto procedury včetně saun, které jsou zde k dispozici, ulevují od našich zdravotních potíží a na chvíli dávají zapomenout na všechny neduhy, které nás sužují. K tomu vždy přispěje i posezení u výborné kávičky se zákuskem. V dubnu tedy byla jen tato jedna akce, ale zato v květnu jsme toho zažili, jak říkají Slováci „neúřekom“. Hned v sobotu čtvrtého jsme zajeli do Kroměříže na výstavu Floria Jaro2024. Sobota byla vybrána záměrně kvůli kulturnímu programu, jehož součástí kromě jiného bylo vystoupení cimbálové muziky Réva, trvající více než dvě hodiny. V jejím provedení jsme kromě folkloru poslouchali skladby Beatles, Pink Floyd, ale také překrásné melodie z filmů či muzikálů. Tato úžasná cimbálka má v repertoáru skladby, jak se říká „od Bacha po Vlacha“. Posezení u příjemné muziky jsme samozřejmě doplnili dobrým jídlem a lahodným nápojem. Dalším úchvatným zážitkem byla aranžerská výzdoba vstupního pavilonu. Na skvostné, téměř umělecké kreace vytvořené z květin, tento rok na téma „Láska v oblacích“, jsme se nemohli dost vynadívát. Na výstavu jsme nepřijeli jen kvůli kultuře, ale také nakoupit přísady zeleniny, sazenice tradičních i netradičních, tuzemských i exotických květin, keříků a stromků. Přestože byla v sobotu návštěvnost

větší než obvykle, tak se nám více či méně podařilo nakoupit a opět zaplnit úložný prostor v autobuse do posledního místečka. Navzdory únavě jsme ještě zvládli/y (záměrně píšu měkké i, protože mezi námi byli i muži) nakoupené rostlinky zasadit, abychom se mohli brzy těšit buď z úrody rajčátek, paprik, ale také se radovat pohledem na vykvetlé záhony. Což letos při vydatných deštích nebude asi žádný problém.

V květnovém maratonu jsme pokračovali hned následující pátek 10. Májovým večírkem, který je tradičně spojen s oslavou Dne matek. Všechny přítomné ženy od nás obdržely malý dárek v podobě brože, snad je to potěšilo. K tanci a poslechu nám hrála skupina Taroky z Lužic. Také jsme pro přítomné naše členy, kteří zaplnili kulturní dům téměř do posledního přichystaného místa, obstarali malé pohoštění. Jsme rádi, že se těchto našich společenských setkání zúčastňují v tak hojném počtu a nemusíme tudíž účast doplňovat lidmi z okolí. Snad to svědčí i o tom, že se jim tato setkání, kde si můžou spolu popovídat a případně i zatančit líbí. Ale večírkem květnový sprint nekončil, ještě večer jsme vše v kulturním domě uklidili a v neděli nás 55 členů SZPO odjíždělo na rekondiční pobyt do slovenských Hokovců.

Hokovce jsou malá vesnička u lázní Dudince, nedaleko hranic s Maďarskem. Její největší zajímavostí a také tajemstvím jsou náhrobky na místním hřbitově, jsou totiž písmem na pomníčcích otočeny k cestě. Nikdo nám to věrohodně nevysvětlil, proč tomu tak je (p.s. – kdyby někdo z vás čtenářů měl o této zvláštnosti povědomí, ráda se dozvím důvod). V rámci týdenního pobytu jsme měli k dispozici vnitřní a venkovní bazén. Každý z nás obdržel deset vybraných léčebných procedur. A kromě toho jsme se zúčastnili zájezdů. Jedním z velmi zajímavých byl výlet do Budapešti. Průvodce, kterým byl sám majitel penzionu, nám cestu obohatil výkladem o zajímavostech v okolí. Provázel nás i po Budapešti, první zastávkou bylo náměstí Hrdinů, jehož dominantou je Památník Tisíciletí. Uprostřed se tyčí 36 m vysoký sloup, na jehož vrcholu sedí archanděl Gabriel a na podstavci je umístěno sedm soch znázorňujících maďarská knížata. Toto náměstí je součástí Seznamu světového dědictví UNESCO. Druhou zastávkou bylo muzeum, kde jsme obdivovali exponáty z keramiky. Tato unikátní sbírka obsahovala keramiku snad ze všech koutů světa. Při okružní jízdě městem jsme se dověděli spoustu informací o památkách, kolem kterých jsme projížděli. Poslední zastávkou bylo jedno z největších a rozhodně nejkrás-

nějších tržišť světa. Voni to tu po paprice a česneku, jak se na Maďarsko sluší. A nám přecházel zrak z množství a pestrosti zboží, především potravin, myslím, že si každý něco odtud odvezl. Budova byla původně vlakovým nádražím a je architektonickým skvostem. Další výlet byl do Banské Štiavnice se zastávkou v Svätém Antonu s prohlídkou záměčku, také zapsaném na seznamu UNESCO. V Banské Štiavnici jsme obdivovali vyřezávaný pohyblivý betlém. Část rekreantů vyjela za koupáním do termálního koupaliště v Nesvadech. Zajímavý byl i výlet historickým autobusem asi z roku 1938, který vlastní majitel penzionu, do lázeňského městečka Dudince, nebo posezení ve sklípku s porcí kachny se zelím, lokšemi (patenty) plněnými kachními játry a dobrým červeným i bílým vínečkem. Atmosféru doplnil harmonikář, znal snad všechny naše moravské i české lidovky, takže jsme si s ním rádi také zazpívali. Toto vše jsme zvládli v květnu. V červnu nás čeká návštěva koncertu dechové hudby Túfaranka a Slovákého divadla v Uherském Hradišti. O tom ale až příště.

Přeji našim členům i ostatním Rohatčanům příjemné prožití léta, pevné nervy při hlídání vnoučat a hezkou dovolenou. Na setkání v září při dalších akcích se těší výbor spolku.

Za výbor Anna Homolová

Důchodci rádi cestují

Náš první jarní zájezd směřoval do teplých termálních vod maďarského termálu Mošon. Zpočátku jsme se obávali špatného počasí, ale nakonec to dopadlo velmi dobře, bylo příjemně. Na zpáteční cestě jsme se, jak už se stalo tradicí, zastavili v malé čokoládovně v Rakousku a nakoupili podle zájmu různé dobrotky. Na cestě zpět panovala všeobecná spokojenost.

V dubnu jsme ještě zajeli do Kroměříže na výstavu Floria. Opět nám počasí přálo a milovníci květinové krásy byli velmi spokojeni. V květnu – sedmnáctého – jsme připravili pro naše členy májový večírek s blahopřáním maminkám. Spíš k poslechu než k tanci nám hrál pan Vávra, nějak většinu z nás bolí nohy. Potěšením bylo pro nás vystoupení folklorního souboru Dúbravěnka z Dubňan. Bylo pro nás radostí a jeho členové vděčně přijímali náš potlesk.

Před námi je výlet, nejprve do Poštorné, poté plavba lodí i s obědem po Pálavských jezerech a návštěva muzea v Pasohlávkách.

Ještě v květnu bude ve Strážnici divadelní představení DNA. Účinkují Polívkovi. V červnu připravíme Pátek v klubu s oslavou dvanácti jubilatů. Hrát a zpívat nám budou manželé Grufíkovi z Vacenovic.

Věřím, že se všichni členové rádi budou na akcích scházet.

Marie Hověžáková

Jubilejní Devítka byla úspěšná, Rohatčané se rozhodně neztratili

Jubilejní třicátý ročník běžeckého klání Rohatecká devítka máme za sebou a lze dozajista říct, že úspěšně a se ctí.

Předpovědi počasí na začátku května věštily všelicos. Zdálo se, že oproti mnohým letům minulým rohatecký asfalt tentokrát zkrápí déšť a běžecké oslavy budou poněkud uplakané. Nakonec se tak nestalo, sportovce i diváky přivítalo chladnější, ale běžecky přívětivé počasí. Na účasti to bylo znát. K hlavnímu závodu, dětským běhům i štafetovému klání se prezentovalo krásných 442 závodníků, což je jen necelou stovku pod rekordními účastmi z předcovidových let. Ale pojďme postupně...

Sportovní dopoledne patřilo v úvodu tradičně školákům a předškolákům. Mezi více než dvěma stovkami dětí mnohdy z atletických oddílů se opět neztratily ani domácí naděje. Na stříbrný stupínek vystoupal mezi mladšími žáky Honzík Ostre-

zy, stejně dobře si vedl na dvousetmetrové trati Přemysl Šebesta. Třetí příčky vybojovali David Paták v mladší přípravce, Ema Sofia Pochylá mezi mladšími žákyněmi a Tomáš Durďák, běžící se staršími kluky v kategorii dorostenců. Těsně pod stupínky vítězů na nepopulární čtvrté příčce skončila v nabitě konkurenci mladších holek Emma Kateřina Veselská.

Velmi dramatickou podívanou viděli diváci v závodě štafet. Prezentovalo se jedenáct kvartet. O vítězství Rodiny Makačů ze Slovenska před domácím týmem My tři a Kája ve složení Ondra a Verča Kučeříkovi, Kája Rovenská a Tamara Hašová rozhodla jediná vteřina. Třetí skončila nadějná omladina ze Vnorov.

To už se vše točilo kolem hlavního závodu. Na chvilku vykouklo i sluníčko a 175 běžců se řadilo na startovní čáře. Zazněl výstřel a třicátý ročník se rozběhl. Devítikilometrový závod od začátku režíroval několikanásobný vítěz z minulých let Martin Kučera z Brna, sekundovat se mu snažil slovenský atlet René Valent, ale po polovině závodu tempo favorita neudržel a ztrácel. S odstupem za tímto duem spolupracovala dvojice Lukáš Soural z Drnovic a domácí Luděk Durďák. (Už toho moc nenažádám, ale doma je doma a rohatecké publikum mě vždycky maximálně nabudí. Nechtěl jsem udělat ostudu a snad se to povedlo, pozn. autora).

Martin Kučera si další průběh závodu v pohodě pohlídal a časem 29 minut a 8 vteřin zvítězil. René Valent dorazil s minutovým odstupem na druhém místě. O dalších osmdesát sekund později finišoval třetí Lukáš Soural, který osvědčil lepší vyzávoděnost a s Luděkem Durďákem si v druhém kole poradil. Luděk nicméně uhájil alespoň třetí místo v kategorii nad 40 let.

O vítězce ženského závodu se rozhodlo až v cílové rovině. Mladička Simona Hrajnochová z Jablonice vedla ještě sto metrů před páskou, výborným finišem ji však nakonec udolala zkušenější Hana Hállová z Kyjova. Čtyři a půl kilometru zvládla ve výborném čase 17 minut a 16 vteřin. Třetí příčku s nevelkým odstupem vybojovala Martina Kratochvílová z Malacek.

Doslova rekordní účast jsme letos evidovali v podání domácích závodníků. Na start devítky se postavilo hned 13 mužů, ženský závod pak absolvovala tři rohatecká děvčata. Výsledky domácích najdete v tabulce pod článkem.

Jak už jsem předeslal v úvodu. Rohatecký běh má za sebou třicet ročníků. Od skromných začátků se vypracoval v oblíbený závod s účastí kolem 500 běžců. Sportovci se do Rohatce vždy rádi vracejí, pochvalují si organizaci, trať i atmosféru. Přes dvacet let se na Rohatecké devítce velkou měrou podílejí místní hasiči. Chtěl bych jim touto cestou ze srdce poděkovat. Devítka je takové moje dítě a díky vám všem se v plné síle dožila krásných třiceti let.

Luděk Durďák

Rohatecká devítka 30. ročník - výsledky domácích

Celkové pořadí	Pořadí v kategorii		Čas
4.	3.	Luděk Durďák	31:34,2
17.	7.	Ondřej Chytil	35:28,9
43.	13.	Jan Menšík	40:13,1
44.	14.	Tomáš Chrenka	40:14,6
58.	21.	Michal Skřivánek	42:12,9
65.	24.	David Paták	43:32,8
67.	25.	Tomáš Hovězák	43:56,7
69.	25.	Jan Klásek	44:03,9
78.	27.	Kostecký Jiří	46:12,1
80.	30.	Adam Opavský	46:53,6
92.	32.	Dominik Moro	52:21,1
93.	29.	Lukáš Slezák	52:22,5
96.	6.	Vojtěch Zich	55:41,6
Ženy - 4,5km			
61.	10.	Březovičová Bára	27:10,9
64.	18.	Polášek Hana	28:26,4
71.	21.	Miklínová Gabriela	30:55,5

Český den proti rakovině

Další ročník Ligy proti rakovině se uskutečnil 15. května i v Rohatci. Jako každý rok dali naši hasiči možnost lidem přispět na výzkum léčby rakoviny. Přispívali lidé u obchodního domu, ve firmách i v základní škole. Celkem se vybralo 15 629 Kč. Každý ročník je věnován jinému druhu rakoviny a jeho osvětě. Tento rok byl zaměřený na nádor

prsu, což je nejčastější onkologické onemocnění u žen. Každoročně si v ČR tuto diagnózu vyslechne téměř 7500 žen. Díky diagnostice a moderním personalizovaným metodám úmrtnost klesá. Nejdůležitější je přijít na vyšetření včas a nemoc zachytit. Děkujeme všem, kteří se zapojili.

Petr Elšík

Soutěžní víkend mladých hasičů

V sobotu 25. května se ve sportovním areálu rohatecké základní školy konal 6. ročník běhu na 60 a 100 metrů s překážkami. Jedná se o individuální disciplínu, v níž soutěžící překoná bariéru, vezme hadice, přeběhne kladinu, spojí hadice, napojí jednu koncovku hadice na rozdělovač, druhou na proudnici a doběhne do cíle. Bariéra měří od 70 cm po 2 metry v závislosti na kategorii. Velikost kladiny taktéž závisí na kategorii závodníka. V těchto disciplínách startovali i rohatečtí mladí hasiči. Celý den byl zakončen vítězstvím českých hokejistů nad Švédy, kterým jsme pod zeleným i za nepříznivého počasí poctivě fandili.

Nedělní soutěž O pohár SDH Rohatec je zařazena ve Velké ceně okresu Hodonín a těšila se účasti čtyřiceti tří týmů. Soutěžilo se v požárním útoku a štafetě 4x60 m. Za rohatecké mladé hasiče nastoupila dvě družstva mladších žáků. Tuto závodní sezónu mají velmi dobře rozběhnoutou s průběžným 4. místem v tabulce. Proto jsme všichni doufali, že by to na domácí půdě

mohlo cinknout. Ve velké konkurenci závodníků naši mladší žáci vybojovali krásné 3. místo, což udělalo velkou radost nejen jim, ale i sboru a samozřejmě rodičům. Nejvyšší příčku obsadili mladší žáci z Vracova a starší žáci z Těmic. Po celý víkend jsme jako hasiči měli otevřený stánek s občerstvením, jenž naši členové dotáhli k dokonalosti. Tímto bych chtěl poděkovat nejen jim za zabezpečení stravovacího zázemí, ale všem zúčastněným členům a členkám za pomoc při organizaci a hladký průběh celé akce.

Petr Elšík

Rohatecké jumpigy + A0

V sobotu 11. května se na našem rohateckém cvičáku konaly oficiální agility závody. Víte, to už je něco, takové oficiální závody! Jsou náročnější na přípravu jak pro klub, tak pro samotného psiho závodníka. Pes v nich musí být téměř bezchybný a výsledek týmu (psovoda a psa) se zapisuje do databáze KAČR (Klub agility České republiky). Také musí být vystaven výkonnostní průkaz a probíhá měření psů za dohledu rozhodčí, aby bylo jisté, že pes bude závodit ve své výškové kategorii.

S mojí fenkou Conny (kříženec, střední velikosti s černou barvou) jsme se také přihlásili. Přiznávám se, neměla jsem moc velké očekávání. Nakonec jsme ale překvapily...

Slunce ten den pořádně hrálo, a tak lidé, kteří se zapomněli natřít opalovacím krémem, mají jistě na tyto závody vzpomínku

v podobě opálení. Bufet, který bývá téměř pravidelně na našich akcích všem závodníkům i divákům k dispozici, pomáhal udržovat pitný režim.

Původně pro nás rozhodčí nachystala tři parkury, ale nakonec byly čtyři, přičemž čtvrtý byla už jen rovinka. Na parkúrech se vystříдалa spousta pejsků různých plemen a velikostí. V prvním běhu jsme zvládly s Conny skvěle spolupracovat a s krásným časem a bez jediné chybičky jsme vybojovaly první místo! Nevěřila jsem svým očím, byla jsem na nás velmi pyšná, ale takhle to pro nás neskončilo. Povedlo se nám ještě vybojovat jedno první místo a poté dvě místa druhá. Toto jsem opravdu nečekala, a tak po posledním vyhlášení jsme se s Conny vracely domů plné nových zážitků a zkušeností, spokojené unavené a ověšené medailemi.

Daniela Konečková

Od našich přispěvatelů

Roky se nepočítají, když jsi v pohodě

Někde jsem tuto větu četla. Je pravdivá.

Při setkáních, která probíhají se vzpomínkami na školní léta, v úsměvných vyprávěních, prostě v pohodě, jsou roky pryč, duchem jsme mladí, i když si třeba postěžujeme na nemoci a omezený pohyb.

Někdo se třeba pochválí vystudovanými vnuky. I s tím se počítá.

Slavnostní den, zahájený na radnici vystoupením našich malých občánků v rohateckých krojích, jako by pohladil po duši. Nechyběla ani krásná slova starosty, podpis do pamětní knihy a přípitek.

Po přesunu do restaurace U Pagáča se už jen vzpomínalo. O průběh setkání ročníku 1939 se nejvíce zasloužila Ante – paní Anna Slezáková. K dobré náladě přispěly i její chutné koláčky, které pro nás napekla. Děkujeme.

Anna Kolofíková

Hnízdo čápů na Kolonii

Staré hnízdo na Kovošrotu bylo naposledy obsazeno před sedmi lety. Od té doby nebyl na hnízdě zahlédnut ani jeden čáp a hnízdo se postupně rozpadalo. Zbylo jen pár klacíků. Tento stav trval až do letošního 17. dubna. Začalo to tím, že se v Rohatci objevil třetí čáp, který se snažil získat již obsazené hnízdo u hřbitova, ale neuspěl. Potom byl viděn na komíně za přejezdem u nádraží, a nakonec byli dva vidění paní Lužovou na komíně Kovošrotu. O den později jsme zjistili, že jeden z páru (samec) má plastový kroužek ELSA (SKB V6250), který odečetl kyjovský ornitolog Karel Šimeček. Tento čáp získal kroužek 29. 8. 2021 v Komárně už jako jednoletý mladík. Bližší podrobnosti zatím nejsou známy. Začátek líhnutí mláďat

bychom mohli očekávat na začátku června.

V dědině na hřbitově jsme si krmení čápat všimli 9. května a první zobáček vykoul až 20. O dva dny později jsme zjistili, že je máme tři! Tak snad letos bude suprové hnízdění.

Ondřej Sasínek,
žák IV.B

Rohatecké kosení

To, co dříve bývalo běžnou součástí života našich předků, kosení luk, je dnes už méně provozovanou praxí. Dnes známe kulturní akce, kdy se scházejí lidé v brzkých ranních hodinách na společné kosení a sjíždějí se tam i návštěvníci z blízka i daleka. Někde se soutěží, hro-

madně snídá, ale skoro všude se zpívá a je vidět radost a zapálení (pro hasiče-nejedná se o zapálení věci). Proto rádi informujeme, že i v naší obci se společné kosení uskutečnilo a všem sekáčům patří zasloužený dík.

redakce

Sport

Vedení Slavojе informuje

V letošním roce se opět uskutečnila valná hromada TJ Slavojе Rohatec.

Jednalo se o volební valnou hromadu, která se koná ve dvouletém intervalu.

Jak jsme informovali v minulém čísle, naše řady opustili bývalí členové Ing. Josef Krša, Robert Lábadí, Petr Macháček a Lukáš Hřebačka.

Nový výbor se ujal funkce v březnu 2024 a pracuje ve složení, které si odhlasoval na schůzi oddílu.

Předseda oddílu: Rostislav Tomšej, který se do funkce vrátil po několikaleté přestávce a je nejdéle sloužícím předsedou v historii klubu.

Místopředseda: Oldřich Domanský

Ekonom: Ing. Ladislav Korbel mladší

Manažer mládeže: Jakub Rezek

Členové výboru: Erik Chalupa, Mojmír Dobeš, Petr Doležal, Lukáš Vyslužil, Ing. Jiří Vavřda

Po delší době se podařilo do vedení klubu vtáhnout novou krev a jsme za to velmi rádi.

Jmenovitě Ing. Ladislav Korbel mladší, nový ekonom klubu, bývalý hráč Slavojе a Ing. Jiří Vavřda, trenér mládeže U13.

Nesmíme zapomenout ani na Jakuba Rezka, manažera mládeže, který byl do výboru Slavojе přizván v minulém roce. Mládež, kterou má na starosti, a to, kam jsme se s ní za poslední dva roky dostali, to, jak jsme prezentováni a jak je nahlíženo na Slavoj, je jeho víze a práce.

Příznivci Slavojе, rodiče a přátelé klubu. Věříme, že se v obecním areálu v Cihelnách budeme potkávat a všem, kdo chtějí přiložit ruku k dílu... jste vítáni. Ať se vám v našem areálu líbí a využijte ho k radosti své i dětí.

Oldřich Domanský

Jarní část tenisové sezony

Vážení příznivci rohateckého tenisu, s příchodem jarního počasí jsme se opět mohli vrátit na naše venkovní kurty a hrát pod širým nebem.

V první řadě však bylo potřeba kurty po zimě připravit na tenisovou sezonu. To se nám povedlo při naší tradiční jarní brigádě. Během brigády jsme se zapojili také do akce Uklidíme Česko, kdy jsme sbírali odpadky v určených lokalitách na Kolonii.

V sobotu 27. dubna se na našich kurtech konal první letošní turnaj, a to Velikonoční turnaj. Opět jsme hráli čtyřhry losovacím způsobem, kdy si v základní

části zahrajete vždy s jiným spoluhráčem. V letošním roce nám počasí přálo a hrálo se za krásného slunečného dne. Nejlépe si v turnaji vedla dvojice Andrej Borůfka - Milan Drábek, která ve finále po velkém boji přehrála dvojici Jirka Hostýnek - Ivan Maděrič poměrem 7:6. Také boj o třetí místo byl nesmírně vyrovnaný a z vítězství se nakonec radovala dvojice Martin Bubík - Laďa Kalina, která přehrála dvojici Ruda Šmatlák - Dušan Vasiljevič také poměrem 7:6.

V měsíci květnu proběhla částečná rekonstrukce povrchu našich kurtů. Jednalo

se o nový nátěr hrací plochy. Na této akci se velkou měrou podílela obec Rohatec, která nám poskytla dotaci na pořízení barvy. Touto cestou za poskytnutou finanční pomoc obci Rohatec moc děkujeme.

Milan Drábek, předseda TK

Co Slavoj Rohatec připravuje pro své fanoušky a příznivce v létě 2024

V minulém čísle jsme vás informovali o jednání fotbalové přípravy FK Skalica.

Zápasy jsou potvrzeny, a tak se může fanoušek jak z Rohatce, tak i okolí těšit na ligové mančafy, které svou přípravu nasměrovaly do obecního areálu v Cihelnách.

Fanouškům již můžeme nabídnout nově otevřený bufet za tribunou a doufáme, že komfort dvou výdejních míst znovu zvýší atraktivitu areálu.

Oldřich Domanský

29. 6. 2024 v 17:00 hodin

FK Skalica

10. 7. 2024 v 17:00 hodin

FK Skalica

13. 7. 2024 v 17:00 hodin

FK Skalica

SK Sigma Olomouc

FC Slovácko

MFK Karviná

Pedro fotbal cup Rohatec 2024

Od května se v obecním areálu v Cihelnách konal již 2. ročník série fotbalových turnajů.

Čtyři turnaje v šesti kategoriích za účasti dívek a chlapců, kteří předvádějí neskutečné výkony s obrovským nasazením. Vše doprovází panáček PEDRO, který je tváří turnajů, tak jako společnost Candy plus z Rohatce. Představím vám vítěze kategorií.

Kategorie dívky WU 13 – ŠK Slovan Bratislava

Kategorie dívky WU 11 – Lokomotiva Horní Heršpice

Kategorie chlapci U 9 – TJ Komořany

Kategorie chlapci U 11 – SV – Stockerau

Kategorie chlapci U 13 – Tatran Bohunice

Pokračujeme závěrečným dvoudenním turnajem 21. – 23. 6. kategorií dívek WU 15.

Tímto vás zveme do našeho areálu v Cihelnách. Podpořte svou účastí mládež v naší obci.

Oldřich Domanský

Bud'te součástí výroby cukrovinek pro celý svět!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ

VEDOUCÍ | MANAŽER SKLADU

REFERENT NÁKUPU

VÝROBNÍ OPERÁTOR

- obsluha stroje | předák
- 25.000 – 35.000 Kč (dle směnnosti)

NABÍZÍME

- Stabilitu silného zaměstnavatele
- Měsíční příděl cukrovinek zdarma
- 5 týdnů dovolené
- Firemní benefity
- Firemní stravování
- Nástup možný ihned

tel. 518 398 765 kariera@candyplus.cz www.candyplus.cz

Přehlídka

mužských a ženských sborů

16.ročník

Za Rohatcem, za dědinú

sobota 7. září 2024 v 15.00 hodin

letní kino Rohatec, při nepřízní počasí v KD

Vstupné 100Kč

Během přehlídky budou členy místní ZO ČZS vyhlášeni vítězové soutěže o

"Nejkrásněji upravený balkon, okno a předzahrádka."

Výkup elektrošrotu
a barevných kovů, prodej
obilovin, krmiv a
chovatelských potřeb

IS INŽENÝRSKÉ STAVBY HODONÍN, s.r.o.

ŠEDOVI
clean service

Tomšejovi

**CZECH
UNITE
MONT**

Montované
haly na klíč

VÁS ZVOU NA ZAHÁJENÍ PRÁZDNIN
V PŘÍSTAVU V DĚDINĚ

Skřůtkova stezka

28.6.2024

od 15.00
do 18.30

ŽIVÁ KAPELA
MAGIC MELODY

**Naplétání bavlnek do vlasů • Dočasné tetování
Malování na obličej • Skákací hrad • Mini disko
Bublíny • Občerstvení • Losování o spousty výher**

jihomoravský kraj

Vás zvou na

PROMÍTÁNÍ POD HVĚZDAMI

AREÁL „POD ZELENÝM“ U KD ROHATEC

9. – 13. července 2024 od 21:15 hod.

Úterý 9. 7. 2024

LÍTÁ V TOM

Romantická komedie o tom, co všechno se může stát, když se zapletete do jedné nevinné lži.

Režie: Tomáš Dianiška

Česko/Slovensko, 2023, 100 minut

Hrají: Kristína Svarinská, Kryštof Hádek, Tatjana Medvecká, Anna Polívková, Filip Rajmont a další.

Středa 10. 7. 2024

PRINCEZNA NA HRÁŠKU

Pohádka pro celou rodinu.

Režie: Martina Adamcová

Česko/Kanada, 2024, 83 minut

Hrají: Jasmina Houf, Dagmar Havlová, Lucie Vondráčková, Pavel Kříž, Ladislav Korběl a další.

Čtvrtek 11. 7. 2024

NIKDY NEŘÍKEJ NIKDY

Příběh ukáže, že všechno zlé opravdu může být pro něco dobré.

Režie: Braňo Mišík

Slovensko/Česko, 2023, 104 minut

Hrají: Tereza Kostková, Tomáš Maštálir, Lenka Krobotová, Marek Majeský, Hana Holíšová a další.

Pátek 12. 7. 2024

TROLLOVÉ 3

Animovaná, dobrodružná pohádka.

Režie: Walt Dohrn, Tim Heitz

USA, 2023, 92 minut

Hrají: Anna Kendrick, Justin Timberlake, Zoëy Deschanel a další.

Sobota 13. 7. 2024

ARISTOKRATKA VE VARU

Rodinná komedie.

Režie: Jiří Vejdělek

Česko/Slovensko, 2024, 99 minut

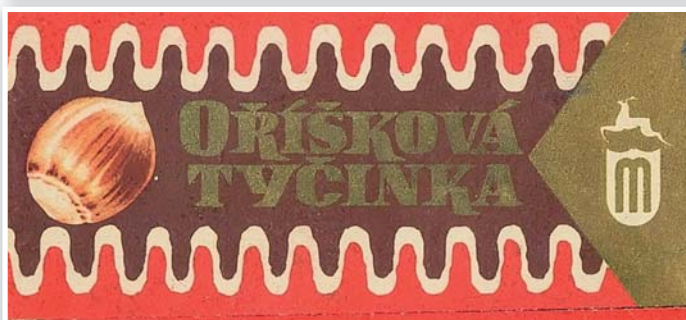
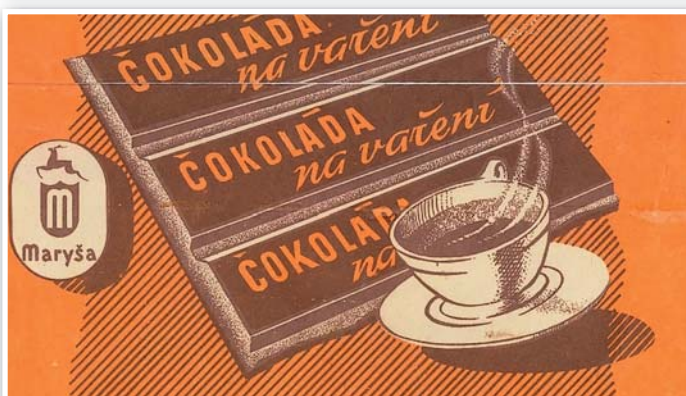
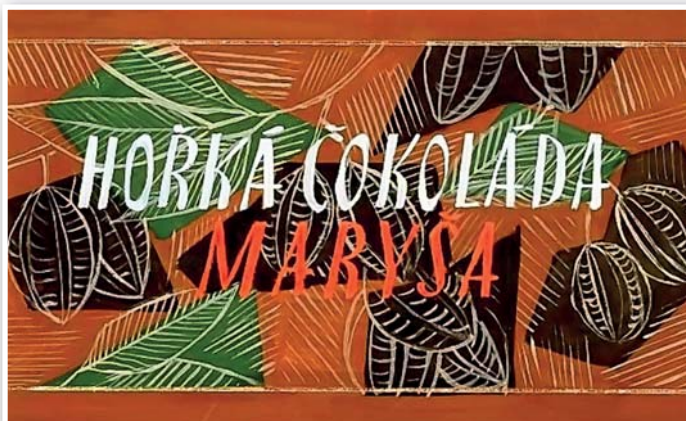
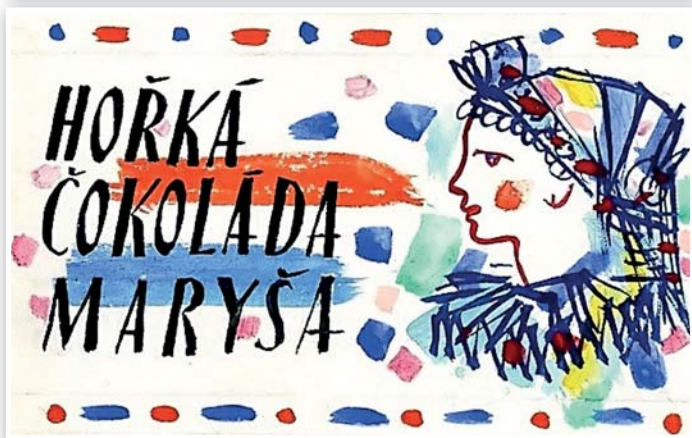
Hrají: Hynek Čermák, Tatiana Dyková, Yvona Stolařová, Eliška Balzerová, Martin Pechlát a další.

Vstupné dobrovolné, určeno na charitativní účely.

Změna programu vyhrazena.

www.rohatec.cz

Návrhy na obaly čokolád

Obec Rohatec a Rohatecká chasa
Vás srdečně zvou na

Bartolomějské HODY

25 | 8 | 2024

Předhodová zábava

16 | 8 | 2024

Hospoda U Pagáča

pátek od 19:00

hraje CM OLiNa

Vstupné 80 Kč

Hodky

30 | 8 | 2024

KD Rohatec

pátek od 20:00

hraje DH Sobůláci

Vstupné 100 Kč

Hodová neděle

10:00 Mše svatá

13:30 Zahájení krojovaného průvodu
u stárka Matěje Bohdálka v ul. Strážnická

15:00 Chasa u stárky Markéty Otrubové v ul. Slováká

15:30 Žádání pana starosty o povolení hodů u Obecního úřadu

16:00 Průvod pod zelené

16:30 Odpolední zábava pod zeleným

21:00 Večerní zábava pod zeleným | Slováká kapela Romana Horňáčka
Vstupné 100 Kč

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - SVATBY V ROHATCI

Rohatecký svět – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlácilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

Queenie

Olga Lounová **Šroti** **Tereza Mašková**

31.8.2024

R HATEC III.

vstup do areálu od 14:00

Vstupné: **350Kč** předprodej
400Kč na místě
Děti do 13 let vstup **ZDARMA**
Předprodej: www.smsticket.cz

KUP VSTUPENKU NEBO
ZJIŠTÍ VÍCE INFORMACÍ

BOHATÁ TOMBOLA

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNER

PARTNEŘI AKCE

